Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší – základní povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší – stav k 31.1.2021

ing. Zbyněk Krayzel, Poupětova 13/1383, 170 00 Praha 7 Holešovice

266 711 179, 602 829 112

ZBYNEK.KRAYZEL@SEZNAM.CZ WWW.KRAYZEL.CZ

ÚVOD

V roce 2012 byl ukončen legislativní proces přípravy a schvalování nového zákona o ochraně ovzduší. Byl uveden ve sbírce zákonů pod číslem **201/2012 Sb.** V účinnost vstoupil 1.9.2012 (s několika výjimkami jako poplatková agenda, kompenzace aj.) a byl již 6 x novelizován, zásadní novelizace byla **zákonem č. 369/2016 Sb.**

Není to ale jediný předpis, řešící problematiku, týkající se ochrany ovzduší. Druhým z nich je zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech.

Dalšími jsou pak zákon **č. 695/2004 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění následných předpisů, **zákon č. 383/2012 Sb.,** o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Za předpis, týkající se ochrany ovzduší lze považovat i zákon č. **85/2012 Sb.,** o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Tyto předpisy mají řadu prováděcích předpisů (či novel) a celá problematika je nesmírně složitá. Tento příspěvek je stručným úvodem do problematiky, nemůže nahradit podrobné studium těchto právních aktů a jejich prováděcích předpisů.

OBSAH

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST 4

KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI 26

KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS 34

KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ.....34

KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ 46

KAPITOLA III.3. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT 47

KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ.....48

KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA.....48

KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ.....53

KAPITOLA IV.2.1. LEGISLATIVA.....54

KAPITOLA IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ. 54

Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesů..... 57

KAPITOLA IV.2.4. ZNALOST A DODRŽOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ, STANOVENÝCH PRO ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ A PLNĚNÍ PODMÍNEK PROVOZOVÁNÍ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PLNĚNÍ EMISNÍCH STROPŮ, IMISNÍ LIMITY A TMAVOST KOUŘE 59

KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY. 66

KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD.. 71

KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY). 75

KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ 80

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ. 84

KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ. 85

KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY…).....90

Kapitola V.1. Úvod do problematiky ohlašování, základní pravidla a povinnosti 90

Kapitola V.2. Poplatkové přiznání..... 92

Kapitola V.3. SPE– Zpracování a ohlášení souhrnné Provozní evidence 94

Kapitola V.4. Bilance organických rozpouštědel..... 96

KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE.....98

KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ.....98

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST

Platná legislativa - přehled stávajících platných předpisů ČR v ochraně ovzduší.

V současné době je v právní moci nový zákon **č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, účinný od 1.9.2012** (s některými výjimkami). Tento zákon **nahradil zákon č. 86/2002 Sb.**, a také zrušil prakticky veškeré prováděcí předpisy podle zákona č. 86/2002 Sb.

Byl již novelizován a to zákonem č. 64/2014 Sb., zákonem č. 87/2014 Sb., zákonem č. 382/2015 Sb., zákonem č. 369/2016 Sb., zákonem č. 183/2017 Sb., zákonem č. 225/2017 Sb., zákonem č. 172/2018 Sb. a zákonem č. 403/2020 Sb.

Postupně jsou přijímány nové prováděcí předpisy:

1. **Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv, používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší. Účinnost od 1.října 2012. Novela č 154/2014 Sb.**
2. **Vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích (tzv. imisní vyhláška). Účinnost od 15.října 2012. Byla novelizována vyhláškou č. 83/2017 Sb. a vyhláškou č. 68/2020 Sb.**
3. **Nařízení vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot. Účinnost od 15.října 2012. Bylo novelizováno Nařízením vlády č. 492/2020 Sb.**
4. **Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Účinnost od 1. prosince 2012. Byla novelizována a to vyhláškou č. 155/2014 Sb., 406/2015 Sb., 171/2016 Sb., 452/2017 Sb., 190/2018 Sb. a 216/2019 Sb.**
5. **Nařízení vlády č. 280/2020 Sb., o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plaketách.**

POZOR!!!: Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., které mj. stanovovalo povinnost stanovování účinnosti spalování bylo zrušeno. Existují ale další předpisy, které řeší problematiku účinnosti kotlů či účinnosti spalování.

POZOR!!!: Vyhláška č. 34/2016, o čištění, kontrole a revizi spalinové cesty. Není předpisem na ochranu ovzduší. Jde o výkladový předpis k zákonu č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

POZOR!!!: Vyhláška č. 194/2013 Sb., o kontrole kotlů a rozvodů tepelné energie a **vyhláška č. 193/2013 Sb., o kontrole klimatizačních systémů** (Obě účinné od 1.8.2013). Vydány dle zákona č. 406/2000 Sb., zákon o hospodaření s energiemi (účinnost od 1.ledna 2001). **Není předpisem dle zákona na ochranu ovzduší.**

POZOR!!!: Nařízení vlády č.25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění 126/2004 Sb. a 42/2006 Sb. **Není předpisem dle zákona na ochranu ovzduší.**

Následující stránky s legislativou a Stanovisky, Metodickými pokyny a dalšími materiály jsou převzaty ze stránek WWW.MZP.CZ. V následujícím textu jsem nad rámec původního textu seznam v některých částech doplnil a rozšířil o komentář obsahu textů materiálů. Dále odkazy na Věstník MŽP apod.

A) Zdroje znečišťování ovzduší

Na znečišťování ovzduší se podílí jak antropogenní (způsobované činností člověka), tak přírodní zdroje. Mezi nejvýznamnější antropogenní zdroje pak patří především lokální topeniště (zejména spalování pevných paliv), silniční doprava, průmysl a energetika a zemědělství. Informace o množství emisí vypouštěných do ovzduší naleznete na stránkách Českého hydrometeorologického ústavu www.chmi.cz, Pro jednotlivé zdroje či skupiny zdrojů jsou právními předpisy stanoveny podmínky pro jejich provoz. K některým z nich MŽP vydalo stanoviska a případně metodické pokyny, které naleznete v záložkách u jednotlivých skupin zdrojů.

Stanoviska:

Stanovisko k definici stacionárního zdroje podle § 2 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ze které jsou vyjmuty stacionární technické jednotky používané k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.

Stanovisko MŽP - definice stacionárního zdroje (PDF, 80 kB)

Společné stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí k přechodu práv a povinností, které vyplývají z rozhodnutí vydaných podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, bylo vydáno za účelem sjednocení postupu krajských úřadů v případech, kdy dojde ke změně provozovatele stacionárního zdroje. Stanovisko bylo zpracováno podle právního stavu platného ke dni 31.1.2016.

Stanovisko MŽP - přechod práv a povinností (PDF, 277 kB)

Stanovisko ke zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, podle kterého orgány ochrany ovzduší aktivně zpřístupňují veřejnosti bez zbytečného odkladu srozumitelné informace o podaných žádostech o závazné stanovisko a povolení, a další zde uvedené údaje.

Stanovisko MŽP - zpřístupňování informací (PDF, 66 kB)

A) Metodické pokyny

Metodický pokyn k omezování prašnosti ze stavební činnosti MP MŽP - stavební činnosti (PDF, 193 kB)

Metodika pro stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení částicemi PM_{10} Metodika - stavební činnosti - snížení imisí (PDF, 333 kB)

Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnost Metodika - stavební činnosti - stanovení emisí (PDF, 2 MB)

Příloha - modelový výpočet (PDF, 714 kB)

Metodika pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic Metodika - výpočet efektu vegetačních bariér (PDF, 6 MB)

Metodika pro realizaci výsadeb dřevin pohlcujících prachové částice podél silničních komunikací Metodika - výsadba dřevin (PDF, 1 MB)

Aplikace pro výpočet účinnosti vegetačních bariér:

Aplikace Zelená Bariéra (EXE, 352 kB)

manuál - Zelená Bariéra (PDF, 1 MB)

B) Průmysl a energetika

Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespadajících pod BREF (NeBREFy)

Určené technické normy

Ohlašovací povinnosti

Metodiky a stanoviska

AD Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespadajících pod BREF (NeBREFy)

V roce 2015 byly zpracovány dokumenty, které se svým obsahem blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách, a to v oblasti stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, které nespadají pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Hlavním účelem zpracování studie bylo jednak celkové vyhodnocení aplikace nejlepších dostupných technik v rámci prioritní osy 2 OPŽP za účelem efektivního čerpání finančních prostředků z OPŽP 2014+, a dále usnadnit žadatelům o finanční podporu z evropských fondů na oblast ochrany ovzduší orientaci ve volbě nejefektivnějších technik za účelem zvýšení environmentálních přínosů finančních prostředků poskytovaných z OPŽP 2014+. **Tyto dokumenty lze využít i orgány ochrany ovzduší při vydávání závazných stanovisek podle § 11 nebo povolení provozu podle § 12 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, u stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší mimo působnost zákona o integrované prevenci.**

NeBREFy

- Zpracování plastů a nakládání s chemickými látkami (PDF, 2 MB)
- Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat (PDF, 628 kB)
- Krematoria (PDF, 474 kB)
- Odpady (PDF, 2 MB)
- Papírenství a zpracování dřeva (PDF, 1 MB)
- Pyrolýza, výroba bioplynu (PDF, 571 kB)
- Spalování paliv (PDF, 776 kB)
- Těkavé organické látky (PDF, 2 MB)
- Těžba nerostných surovin (PDF, 1 MB)
- Výroba a zpracování skla (PDF, 843 kB)
- Výroba potravin (PDF, 1 MB)
- Výroba a zpracování kovů a plastů (PDF, 1 MB)
- Zpracování nerostných surovin (PDF, 1 MB)

AD Určené technické normy

Metody měření, odběru vzorků, případně provádění analýz, které jsou reprezentativní a průkazné, a které co nejpřesněji odrážejí skutečnosti o:

- jednorázovém měření emisí v souladu s ustanoveními § 4 odst. 1, resp. kontinuálním měření emisí v souladu s ustanovením § 7 odst. 1, vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů,

- kvalitě paliv určených ke spalování ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší v souladu s ustanovením § 17 odst. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů,
- kvalitě lodních paliv v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 vyhlášky č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Stanovení určených technických norem podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je prováděno zveřejněním ve Věstníku UNMZ na webových stránkách ÚNMZ.

Odkaz na webovou verzi seznamu určených technických norem naleznete zde

(Případně postupnou volbou následujících odkazů z domovské stránky ÚNMZ: „STÁTNÍ ZKUŠEBNICTVÍ“ > „INFORMAČNÍ PORTÁL – PŘEDPISY A NORMY“ > „Určené ČSN zveřejněné k českým předpisům ve Věstníku ÚNMZ“ > „ČSN k vyhlášce č. 415/2012 Sb.“ (v řádku *Přípustná úroveň znečišťování ovzduší*)).

PŘÍPUSTNÁ ÚROVEŇ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (aktualizováno k 1. 10. 2019 podle Věstníku ÚNMZ 9/2019

AD Ohlašovací povinnosti

Provozovatelé stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, mají mimo jiné povinnost ohlašovat údaje z hlediska agendy ovzduší související s jejich provozem. Ohlašování se provádí prostřednictvím Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) za předchozí kalendářní rok a za celou provozovnu. Aktuální informace ohledně ohlašování včetně postupů jak podat hlášení jsou uvedeny na webových stránkách Českého hydrometeorologického ústavu nebo ISPOP.

- **Souhrnná provozní evidence**

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence má provozovatel každého stacionární zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší s výjimkou chovů hospodářských zvířat kódu 8 přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší.

Pro účely souhrnné provozní evidence zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí ve Věstníku MŽP každoročně aktualizované kódové označení vybraných údajů, tzv. číselníky, které jsou uvedeny podle označení v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

- Číselníky pro ohlašování souhrnné provozní evidence za rok 2020 (ohlašování v roce 2021) (PDF, 268 kB)

Také Věstník 9/2020 (listopad).

- **Poplatky**

Povinnost podat poplatkové přiznání má poplatník za provozovnu, u které je celková výše poplatku za poplatkové období 50 000 Kč a více. Sazby poplatků jsou zákonem stanoveny pro čtyři znečišťující látky – TZL, SO2, NOx a VOC a jsou stanoveny za tunu vypuštěné znečišťující látky za rok. Zpoplatněny jsou potom pouze ty znečišťující látky, které dotčený stacionární zdroj vypouští a pro které má současně stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle zákona. Zjednodušeně lze říci, že zpoplatnění podléhají znečišťující látky, jejichž emise musí provozovatel měřit nebo počítat.
Zákon č. 201/2012 Sb. dává možnosti snížení celkové výše poplatků za provozovnu. V ustanovení odst. 5 a 6 § 15 zákona č. 201/2012 Sb. jsou uvedeny podmínky, za jakých je možné snížení či nevyměření poplatku za některé znečišťující látky.

Informace k vybraným ustanovením § 15 zákona o ochraně ovzduší (PDF, 72 kB)

Nejčastější dotazy k postupu při uplatňování snížení a/nebo nevyměření poplatku za zdroj znečišťování ovzduší (PDF, 125 kB)

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k prodloužení lhůty pro podání poplatkového přiznání za rok 2019 a Vzor rozhodnutí o prodloužení lhůty pro podání poplatkového přiznání za rok 2019

- Prodloužení lhůty - poplatky (PDF, 135 kB)
- Vzor rozhodnutí (DOCX, 22 kB)

- **Kvalita paliv**

Povinnost ohlašování údajů o kvalitě paliv se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb. stanovena kvalitativní kritéria.

Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Ohlašovací povinnost se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky stanovena kvalitativní kritéria.

Formulář pro ohlašování údajů o kvalitě paliv (DOCX, 16 kB) - Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb. odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

AD Metodiky a stanoviska

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke **sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů** a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší.

MP MŽP - sčítání zdrojů (PDF, 900 kB)

Také Věstník 7/2013.

- Stanovisko k aplikaci obecných a specifických emisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší

stanovisko MŽP - obecné a specifické emisní limity (PDF, 50 kB)

- Stanovisko k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek

stanovisko MŽP - intervaly měření (PDF, 50 kB)

- Ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření emisí znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší ze stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

sdělení MŽP - ověřování kontinuálního měření (PDF, 82 kB)

Sdělení odboru ochrany ovzduší uvádí požadavky na roční ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření dle § 6 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Tyto požadavky vycházejí ze závazné normy ČSN EN 141 81 Stacionární zdroje emisí – Prokazování jakosti automatizovaných měřicích systémů.

- Sdělení odboru ochrany ovzduší, jímž se stanovují emisní faktory podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb.

sdělení MŽP - emisní faktory (PDF, 151 kB)

Také Věstník MŽP č. 10/2020 (listopad).

- Studie - návrh emisních faktorů pro vybrané stacionární zdroje

Studie - návrh emisních faktorů (PDF, 9) - Studie obsahuje návrhy emisních faktorů pro širokou škálu druhů stacionárních zdrojů, zejména stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Autorem studie je společnost TESO Praha a.s. Materiál obsahuje velké množství emisních faktorů.

Technologické zdroje znečišťování ovzduší:

- Určení emisí z plošných zdrojů a fugitivních emisí vznikajících v rámci hutní a hornické činnosti

určení emisí z hutní a hornické činnosti (PDF, 1 MB)

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení kalového hospodářství ČOV

stanovisko MŽP - kalové hospodářství (PDF, 55 kB)

- Stanovisko ke kategorizaci těžby písku a štěrkopísku z vody, podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší

stanovisko MŽP - těžba písku (PDF, 61 kB)

- Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty

stanovisko MŽP - štěpkovací zařízení (PDF, 43 kB)

- Metodický pokyn k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu

MP MŽP - BPS (PDF, 584 kB)

Také Věstník 2/2014.

- Metodika odhadu fugitivních emisí TZL z povrchových dolů paliv a jiných nerostných surovin

MP MŽP - fugitivní TZL z dolů (PDF, 21 MB)

Metodika pro stanovení emisí tuhých znečišťujících látek uvolňovaných do vnějšího ovzduší při těžbě paliv a nerostných surovin (vyjma kamenolomů).

- Metodický pokyn ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

MP MŽP - bilance VOC (PDF, 327 kB)

- Stanovisko k zařazení vrtných souprav využívajících spalovací motory jako mobilní zdroje znečišťování ovzduší

stanovisko MŽP - vrtné soupravy (PDF, 127 kB)

Energetika – spalování paliv:

- Metodický pokyn ke způsobu stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem
MP MŽP - tepelné zpracování odpadu (PDF, 63 kB)

- Stanovisko ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů
stanovisko MŽP - provozní hodiny (PDF, 337 kB)

- Stanovisko k aplikaci výjimky z emisního limitu pro NOx pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW spalující plynné palivo a zkapalněný plyn. Nová, již třetí verze tohoto stanoviska (30.9.2019).

stanovisko MŽP - výjimka NOx pro kotle (PDF, 290 kB)

- Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění
stanovisko MŽP - §17 odst.3 písm.g) (PDF, 193 kB)

Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, podle kterého se nařizuje bezodkladné omezení provozu nebo odstavení zdroje v uvedených případech.

- Stanovisko k aplikaci § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., zákona o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 172/2018 Sb. stanovisko MŽP - §16 odst. 7 (PDF, 137 kB)

Podle ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší ve znění zákona č. 369/2016 Sb. (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“) je právnická a fyzická osoba povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. To neplatí, pokud energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

- Emisní faktory a poměry částic PM10 a PM2,5 v TZL pro vypracování energetických posudků a auditů

sdělení MŽP - emisní faktory (PDF, 317 kB)

Sdělení odboru ochrany ovzduší obsahuje emisní faktory a poměry částic PM10 a PM2,5 v TZL pro posouzení ekologické proveditelnosti návrhu v rámci energetického auditu a energetického posudku podle postupu uvedeného v příloze č. 6 vyhlášky č. 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku, v platném znění.

- **Sdělení odboru ochrany ovzduší ke způsobu výpočtu očekávaných efektů SC 2.1 OPŽP** - způsob výpočtu očekávaných efektů při náhradě stávajících kotlů v rodinných domech moderními zdroji vytápění pro účely zpracování analýzy proveditelnosti k žádostem krajů v rámci Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 Operačního programu Životní prostředí 2014 – 2020

sdělení MŽP - výpočet očekávaných efektů SC (PDF, 415 kB)

Sdělení popisuje způsob výpočtu očekávaných efektů při náhradě stávajících kotlů v rodinných domech moderními zdroji vytápění pro účely zpracování analýzy proveditelnosti k žádostem krajů v rámci Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 Operačního programu Životní prostředí 2014-2020.

- **Metodická pomůcka k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze SZTE nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem** - Metodická pomůcka je určena právnickým a fyzickým osobám, které jsou povinny podle § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, u nových staveb nebo při změnách staveb stávajících využít pro vytápění teplo ze SZTE nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Dále je určena orgánům ochrany ovzduší, které se zabývají povolováním zdrojů a vydáváním závazných stanovisek podle zákona o ochraně ovzduší. Je návodem autorizovaným osobám ke zpracování odborných posudků podle zákona o ochraně ovzduší a zpracovatelům energetických posudků podle zákona o hospodaření energií.

Také Věstník 1/2017.

MP MŽP k hodnocení ekonomické přijatelnosti (PDF, 165 kB)

příloha č.1 - přehled povinných revizí (PDF, 73 kB)

příloha č.2 - komentované příklady (PDF, 224 kB)

příklad 1 - kotelna na tuhá paliva (XLSM, 144 kB)

příklad 2 - plynová kotelna (XLSM, 169 kB)

- Studie zaměřená na environmentální dopady stacionárních spalovacích zdrojů studie - dopady spalovacích zdrojů (PDF, 2 MB) - Studie zaměřená na environmentální dopady stacionárních spalovacích zdrojů a stanovení jejich technických a emisních parametrů.

- Stanovisko k vyřazování spalovacích stacionárních zdrojů z Přechodného národního plánu České republiky
Stanovisko k vyřazování zdrojů z PNP (PDF, 343 kB) - Přechodný národní plán České republiky dle § 37 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, byl schválen rozhodnutím Evropské Komise C(2015) 2298 ze dne 10. 4. 2015 o oznámení předloženém Českou republikou týkajícím se přechodného národního plánu podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích. Přechodný národní plán byl aktualizován k 1. 1. 2020 a zveřejněn ve Věstníku MŽP v květnu 2020.

C) Lokální topeniště

Jak správně topit

Řešení problémů s obtěžováním kouřem ze spalování paliv

Zákaz starých kotlů

Kotlíkové dotace

Kontrola technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů

Lokální topeniště jsou v současné době jeden z největších znečišťovatelů ovzduší a to hlavně z pohledu emisí tuhých znečišťujících látek a benzo(a)pyrenu. Domácnosti se podílí na emisích $PM_{2,5}$ ze 78 % a na emisích benzo(a)pyrenu dokonce z 98 %.

Tuto problematiku řeší zákon **č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší**, v platném znění, a to hlavně tak, že zakládá povinnosti právě provozovatelům lokálních topenišť (spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně).

Dále jsou uvedeny důležité informace týkající se povinností provozovatelů a zároveň možnosti kontrol plnění těchto povinností ze strany orgánů ochrany ovzduší. Jsou uvedeny i informace o dotačních možnostech zaměřených na sektor vytápění domácností a odkazy na jednotlivé metodické pokyny a důležité dokumenty, které s problematikou vytápění domácností souvisí.

AD Jak správně topit

Vytápění pevnými palivy je jedním z nejvýznamnějších zdrojů emisí znečišťujících látek, dodržením zásad správného vytápění je možné dosáhnout výrazného snížení těchto emisí. **I při dodržování všech níže uvedených zásad správného vytápění platí, že spalovací zdroje na pevná paliva, tedy kotle, kamna a krby, zůstávají velmi významným zdrojem emisí znečišťujících látek (především prachových částic (PM10 a PM2,5) a na ně navázaného benzo(a)pyrenu)**.

1. **Palivo**

V kotli či kamnech je nutné **používat pouze takové palivo, které určil výrobce** zdroje (kotle, kamen, krbu) a se kterým byl zdroj testován při uvádění na trh. Mezi nejčastější chyby ve výběru paliva patří spalování hnědého uhlí v litinových kotlích, které byly konstruovány pro černé uhlí nebo jen koks, případně nedodržení předepsaného maximálního obsahu vody v palivovém dřevě, nebo použití uhlí jiné zrnitosti nebo dokonce uhelných sort, jejichž **spalování je zákonem zakázáno (hnědé energetické uhlí, lignit, proplástky a uhelné kaly)**.

Pokud došlo k dodání paliva, které nesplňuje kvalitativní parametry, je možné se obrátit se stížností na Českou obchodní inspekci (od r. 2018 je limitován i obsah jemných prachových složek uhlí). Při **spalování dřeva** je nutné zachovat předepsanou velikost kusů a vyhnout se spalování např. dřevní štěpky v kotlech na kusové dřevo. Nejvýznamnějším parametrem kusového dřeva je jeho **vlhkost**, kde vyšší vlhkost vede nejen k vyšším emisím znečišťujících látek, ale i ztrátám tepla (všechnu vodu je nejprve nutné bez užitku odpařit). Horší hoření pak vede k zanášení kotle i spalinových cest (komínu a kouřovodu) a větší spotřebě dřeva. Optimální je skladovat dřevo v zastřešeném, ale provětrávaném, dřevníku izolovaném od země, a to minimálně dva roky. U dřevěných pelet pak doporučujeme volit kvalitní, certifikované pelety. Pelety horší kvality mohou vést například k poškození podavače paliva a nemusí zajistit požadovaný výkon kotle.

Spalování odpadu vede zpravidla jen k malé finanční úspoře, ale kromě toho, že se jedná o porušení zákona o ochraně ovzduší pod pokutou, je to především **velmi nezodpovědné chování**. Při spalování odpadu mohou vznikat a do ovzduší unikat nebezpečné látky, současně je obtížné zachovat správný průběh procesu hoření, může docházet k nedokonalému hoření, které způsobí zanášení spalinových cest. Zdroj, ve kterém je odpad spalován, může být poškozen jak přílišným a nárazovým tepelným zatížením, tak zvýšenou korozí. Odpadem jsou nejen zbytky plastů a papíru z domácností, ale také zbytky dřevěných výrobků (nábytek, okna, krovy, pražce apod.), které jsou kontaminovány mořidly či barvami. Některé starší kusy dřeva mohou být ještě mořeny nebezpečnou rtutí nebo karcinogenními dehtovými látkami. Naopak současné standardní euro-palety většinou nejsou chemicky ošetřeny a je tak možné je spalovat. Nelegálním spalováním odpadu je také spalování použitých minerálních olejů ve speciálních hořácích.

Pokud máte možnost spalovat více druhů pevných paliv, můžete **přizpůsobit volbu paliva aktuální situaci kvality ovzduší** nebo rozptylovým podmínkám, nebo na další topnou sezonu koupit palivo s nižším dopadem na ovzduší. Při zhoršených rozptylových podmínkách volte sušší a tvrdší dřevo, nebo nahraďte kusové uhlí uhelnými briketami, nebo nejlépe kvalitními lisovanými dřevěnými briketami či koksem. U automatických kotlů pak můžete vyměnit uhlí za dřevěné pelety. Pokud můžete, ideální je v těchto situacích využít elektřinu nebo zemní plyn a **vyhnout** se například **přitápění v krbu**.

2. **Zdroj**

Základním parametrem zdroje je jeho **výkon, který musí odpovídat tepelné potřebě vytápěného domu**, pokud došlo například k zateplení či k výměně oken díky čemuž se potřeba tepla snížila, je zdroj naddimenzován a bude velkou část roku provozován při příliš nízkém výkonu a s vyššími emisemi. Tento problém lze řešit instalací akumulační nádoby.

Zdroji musí také odpovídat spalinové cesty (kouřovod a komín), které musí splňovat požadavky na teplotu a tah. Při každé změně zdroje je nutné provést revizi spalinové cesty kominíkem. Výměnu zdroje je však vhodné s kominíkem konzultovat předem, protože moderní kotle jsou poměrně náročné na tah komína a dosahují nízkých teplot spalin a dodatečné řešení tohoto problému může být velmi obtížné. Naopak při silném či kolísavém tahu komína může velmi pomoci instalace jednoduchého a relativně levného regulátoru tahu.

Instalaci zdroje přenechte prověřeným odborníkům, a to především u moderních kotlů. U starších kotlů může instalaci ověřit technik při kontrole technického stavu a provozu zdroje, jejíž provedení je povinné každé 3 roky. Doporučujeme nechat provést kontrolu jiným technikem, než který zdroj instaloval. Zajistěte dostatečný přívod vzduchu ke kotli – spalování paliv vyžaduje velké množství vzduchu. Výměna nebo jen zavření okna do kotelny může vést ke špatnému provozu kotle. U lokálních topidel (kamen, krbů) je tento problém ještě častější a ideální je zajistit samostatný, externí přívod vzduchu, a to především u nových či rekonstruovaných domů.

V současnosti jsou na trh dodávány pouze kotle splňující požadavky Ekodesignu. Současně jsou kotle (dle ČSN EN 303-5) zařazovány dle emisí a účinnosti do tříd 1 – 5, kdy kotle tříd 1 a 2 bude od září roku 2022 zakázáno používat. Splnění vyšších tříd je u některých kotlů s ručním přikládáním podmíněno instalací **akumulační nádoby**, díky které nemusí být zdroj provozován při sníženém výkonu, jenž zpravidla vede k vyšším emisím.

3. **Obsluha**

Zvláště u moderních zdrojů začněte podrobným přečtením návodu, a **předepsané postupy dodržujte**, ty se mohou od starších kotlů velmi lišit. Zásadní je u kotlů s ručním přikládáním **zátop a přikládání**, kdy vzniká největší množství emisí a i zdánlivě drobné odchýlení od předepsaného postupu může tyto emise významně zvýšit. Problém může nastat také při přiložení příliš velkého množství paliva v situaci, kdy již není zajištěn odběr tepla (a akumulační nádoby jsou již nabité). V této situaci pak kotle se spalinovým ventilátorem přejdou do určitého nouzového stavu, při kterém palivo dohořívá za malého přístupu vzduchu a vysoké produkce emisí. U jednoduchých či špatně zapojených kotlů může tento stav být i nebezpečný.

Pokud používáte **pevná paliva jen doplňkově, omezte jejich použití při zhoršené kvalitě ovzduší**, nebo zhoršených rozptylových podmínkách (informace jsou dostupné např. zde).

Pokud nejste s provozem kotle spokojeni, nebo si na Vaše topení stěžují sousedi, může se jednat o snadno odstranitelný problém, který ovšem vede ke zvýšenému znečišťování ovzduší. V takovém případě se obraťte na odborníky (kominíka či odborně způsobilou osobu k provádění kontrol technického stavu a provozu zdrojů, kterou můžete najít zde).

4. **Údržba a nastavení**

V souladu s návodem dodržujte předepsanou údržbu! Každý kotel vyžaduje pravidelné čištění teplosměnných ploch - výměníku, čímž se zvýší jeho účinnost a tedy míra využití energie paliva. Nejméně v termínech daných vyhláškou provádějte čištění a každoroční kontrolu spalinových cest (komína a kouřovodů). Vyhněte se však chemickým prostředkům na čištění komína s obsahem mědi, jejich použitím vzniká velké množství toxických dioxinů.

Každou závadu ihned odstraňte – nedoléhající či chybějící spalinová klapka nebo netěsnící dvířka kotle či kamen (chybějící či opotřebované těsnění) mohou významně ovlivnit přístup vzduchu a tím zhoršit kvalitu spalování. Neřešená závada pak může vést k dalším problémům.

Nastavení zdroje u moderních kotlů **přenechte odborníkům** a nezasahujte do něj, pokud si nejste jisti tím, co děláte. Změny nastavení vstupní a výstupní teploty kotle, otáček spalinového ventilátoru nebo rychlosti přikládání automatického hořáku mohou mít komplexní dopad na činnost zdroje. Často dobře míněný zásah (např. zvýšení účinnosti snížením teploty vody) může vést k negativním dopadům. K optimálnímu nastavení a provozu kotle je vhodné instalovat spalinový teploměr a udržovat teplotu spalin v předepsaném rozsahu. Moderní kotle však dosahují vysoké účinnosti mimo jiné snížením teploty spalin, což však za určitých okolností může mít negativní dopady na vlastní spalovací proces. Někdy je tak vhodnější obětovat část tepla zvýšením teploty spalin a zajistit tím lepší hoření.

Více informací ke správnému topení je možné nelézt např. na stránkách Smokemana nebo na zvláštní webové stránce provozované Moravsko-slezským krajem https://lokalni-topeniste.msk.cz

Řešení problémů s obtěžováním kouřem ze spalování paliv

Zákon o ochraně ovzduší a další legislativní předpisy ČR poskytují občanům možnosti, jak se bránit obtěžování kouřem způsobeným spalováním materiálů, ať se jedná o paliva v kotlích či topidlech (kamna, krby) či biomasy v otevřených ohništích, nebo nelegální spalování odpadů.

Ke kontrole a vymáhání příslušných ustanovení zákonů, pokud se jedná o zdroje do 300 kW jmenovitého tepelného příkonu, jsou oprávněny obce s rozšířenou působností. V případě podání stížností se tedy obracejte na místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Tento úřad má možnost zjistit objektivní stav provozování těchto zdrojů, a to i s využitím možností provedení kontroly kotle či topidla v obydlí, přičemž v případech, kdy je to účelné, může odebrat i vzorky popela pro prokázání případného spalování odpadu. Dále si může obecní úřad vyžádat doklad o provedení kontroly technického stavu a provozu, udělovat sankce za porušení zákonných povinností či ukládat nápravná opatření ke zlepšení stávajícího stavu.

Více informací o této problematice je možné nelézt ve sdělení odboru ochrany ovzduší:

- Sdělení ke kontrole kotlů (PDF, 958 kB)

Sdělení odboru ochrany ovzduší k provozování a ke kontrole spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším.

Podle § 17 odst. 1 písm. h) a § 41 odst. 15 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, je provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, povinen zajistit jednou za dva roky provedení kontroly technického stavu a provozu zdroje odborně způsobilou osobou, přičemž první kontrola musí být provedena nejpozději do 31. prosince 2016. Toto sdělení je určeno odborně způsobilým osobám a provozovatelům těchto zdrojů.

- Katalog popelů (PDF, 45 MB)
- Doklad o kontrole (DOCX, 21 kB)

Zákaz starých kotlů

Dle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, bude od 1. 9. 2022 zakázáno provozovat spalovací stacionární zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, které slouží jako zdroje tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a které nejsou navrženy rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu. Příloha č. 11 obsahuje minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje pro oxid uhelnatý (CO), organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC) a tuhé znečišťující látky (TZL).

Požadavky přílohy č. 11 neplní staré kotle na pevná paliva, které jsou zařazeny do nižší než 3. třídy (dle ČSN EN 303-5). Třídu kotle je možné zjistit ze štítku kotle nebo návodu k použití, případně ji sdělí pracovník, který provádí pravidelnou kontrolu technického stavu a provozu kotle.

Pokud kotel nesplňuje alespoň třetí třídu dle výše uvedené normy, je nutné ho vyměnit co nejdříve, nejpozději k 1. 9. 2022. V současnosti je možné čerpat na jejich výměnu podporu z tzv. „kotlíkových dotací“.

Pokud plánujete výměnu starého kotle, doporučujeme postupovat následujícím způsobem:

a) Začít opatřeními na snížení tepelné potřeby domu, koupě zdroje tepla s nižším výkonem bude první úsporou, následně ušetříte každý rok za palivo nebo energie. Zateplení, ať již komplexní nebo dílčí (např. jen střechy), odstranění tepelných mostů, výměna dveří, oken, to vše jsou kroky, které je dobré provést před výběrem nového zdroje. Na částečné i komplexní zateplení a úsporná opatření lze dnes čerpat dotace z programu Nová zelená úsporám (více informací zde), a to i když je budete realizovat svépomocí. Pro výběr vhodných opatření je dobré se poradit s odborníky a nechat si provést snímání objektu infračervenou kamerou, která odhalí nejslabší místa domu, kudy odchází nejvíc tepla.

b) Nechat si zpracovat výpočet tepelné potřeby domu a návrh požadovaného výkonu nového zdroje.

c) S využitím kalkulaček dostupných zde případně na stránkách MSK zde, kde si můžete nastavit detaily výpočtu (např. v případě využití stávající otopné soustavy, komína apod.), zhodnotit všechny možné alternativy z pohledu jak investičních, tak provozních nákladů.

d) Zvážit dobře veškerá možná omezení, úskalí a výhody jednotlivých typů vytápění Jen namátkou: místní a časová dostupnost paliva - dostupnost tříděného uhlí pro domácnosti bude určitě klesat; možnost navýšení elektrického příkonu pro využití tepelného čerpadla; prostorové nároky na nový zdroj a jeho příslušenství – včetně akumulační nádoby nebo dřevníku pro skladování dřeva; použitelnost stávajícího komína s novým zdrojem – zde je vhodná již na začátku konzultace s kominíkem; využitelnost stávající otopné soustavy – i klasická otopná soustava může při správném zapojení nabídnout kondenzační provoz plynového kotle, u tepelného čerpadla je přechod na nízkoteplotní soustavu zpravidla nutný; nároky na obsluhu za celou dobu životnosti zdroje – dnes vám štípání dřeva nebo obsluha kotle může připadat jako příjemný pohyb, za 15 let to může být velká zátěž; možnost dálkového ovládání – u moderních zdrojů tepla běžný standard, u některých ale zatím nerealizovatelné; způsob využití domu – rekreační objekty a trvale obývané domy mají jiné nároky na způsob vytápění; dopady v případě prodeje domu, kdy některý typ vytápění může být výhodou a dostanete za něj dobře zaplaceno, v jiném případě to tak být nemusí.

e) Při vlastním výběru zdroje volit osvědčené, kvalitní značky. Některé kotle nebo tepelná čerpadla mohou sloužit více než 20 let, levnější značky nemusí vydržet ani 10 let. Nedívejte se pouze na cenu, ale i na udávané parametry (účinnost, hlučnost, topný faktor aj.), ale k těmto údajům buďte obezřetní, ne vše, co je na certifikátu musí být nutně pravda, věnujte pozornost i tomu, kde byl výrobek testován a certifikován.

f) Preferovat obnovitelné zdroje energie nebo nositele energie, kde lze přechod k obnovitelným zdrojům očekávat (elektřinu). A to nejen z důvodů ochrany světového klimatu, ale i proto, že fosilní zdroje energie mohou být v budoucnosti zdraženy nějakou formou zpoplatnění uhlíku.

B) Kotlíkové dotace

Tzv. „kotlíkové dotace“ jsou dotace z evropských fondů a jsou poskytovány krajskými úřady (dle vyhlášených výzev) na výměnu stávajícího nevyhovujícího kotle na pevná paliva, za nový, ekologičtější způsob vytápění. V poslední vlně kotlíkových dotací je možné si pořídit kotel na biomasu, tepelné čerpadlo nebo plynový kondenzační kotel. Žadatel může získat až 80 % způsobilých výdajů, fakticky se mu může vrátit až 127 500,- Kč. Do způsobilých výdajů spadají i náklady na novou otopnou soustavu, její rekonstrukci či projektovou dokumentaci. Jednotlivé výzvy pro své občany vyhlašují kraje.

Více informací k 3. výzvě naleznete na webových stránkách Státního fondu pro životní prostředí.

Kontrola technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů

Dle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění je povinností provozovatele zdroje provádět pravidelně (**nejméně jednou za tři roky**) kontrolu technického stavu a provozu zdroje (kotle). Tuto kontrolu musí provádět tzv. **odborně způsobilá osoba**, která je fyzickou osobou proškolenou výrobcem spalovacího stacionárního zdroje, od kterého má udělené oprávnění k instalaci, provozu a údržbě zdroje.

Více informací k tomuto tématu je uvedeno v často kladených otázkách.

Nejčastější dotazy ke kontrole technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění („zákon o ochraně ovzduší“)

- FAQ - kontroly technického stavu a provozu (PDF, 733 kB)

Koncem roku 2019 bude zpřístupněna pro provozovatele také **databáze odborně způsobilých osob**, která obsahuje všechny odborně způsobilé osoby v ČR, které jsou oprávněny ke kontrole zdroje dané značky a typu. Databáze provozovateli umožní vyhledat v mapě nejbližší odborně způsobilou osobu pro jeho značku a typ zdroje, a pokud nebude ochotna provést kontrolu za referenční finanční limit,

který je stanoven vyhláškou (č. 415/2012 Sb.), může skrze databázi provozovatel komunikovat přímo s výrobcem zdroje, který by mu měl poskytnout odborně způsobilou osobu, která kontrolu ve finančním limitu bude schopna vykonat.

Výsledky kontrol bude odborně způsobilá osoba povinna od roku 2020 vkládat do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP), kde budou k dispozici orgánům ochrany ovzduší. Informace pro výrobce zdrojů a odborně způsobilé osoby naleznete ve sdělení.

- Sdělení - databáze OZO (PDF, 296 kB)
- Vzor žádosti (DOCX, 22 kB)

Do zprovoznění nové databáze je možné nalézt příslušnou odborně způsobilou osobu na stránkách výrobce kotle nebo na stránkách Asociace podniků topenářské techniky či Klastru Česká peleta.

- Postup pro OZO (registrace, ohlašování) (PDF, 569 kB)

D) Zemědělství

Chovy hospodářských zvířat s potenciálními ročními emisemi amoniaku vyššími než 5 tun jsou stacionárními zdroji uvedenými v příloze č. 2 tohoto zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen "zákon").

Pro provozovatele chovů platí následující podmínky:

- Zpracovat odborný posudek k řízení o vydání závazného stanoviska k umístění zdroje, ke stavbě a změně stavby (ke stavebnímu řízení), dále pak k řízení o vydání nebo změně povolení provozu
- Provozovat zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu
- Zpracovat provozní řád
- Splňovat technickou podmínku provozu dle vyhlášky č. 415/2012 Sb.: na všech částech technologie, tzn. ustájení, skladování a aplikace statkových hnojiv, realizovat opatření k předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem
- Provádět hlášení do Integrovaného registru znečišťování (pokud jsou emise amoniaku větší než 10 t /rok)

Provozovatelé nemají povinnost:

- Vést provozní evidenci ani ohlašovat souhrnnou provozní evidenci prostřednictvím ISPOP
- Zjišťovat úroveň znečišťování

Zdroje informací:

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší MŽP k zařazování chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů

Obsahuje postup výpočtu potenciálních ročních emisí amoniaku pro účely zařazení zdroje dle přílohy č. 2 zákona, postup výpočtu skutečných ročních emisí amoniaku a výčet technologií ke snižování emisí amoniaku/zápachu pro chovy hospodářských zvířat.

Metodický pokyn - chovy (PDF, 486 kB) - zveřejněn ve Věstníku MŽP: ROČNÍK XXVIII – leden 2018 – ČÁSTKA 1

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespadajících pod BREF; Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat

Obsahuje informace pro chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat a doporučované technologie ke snižování emisí amoniaku a zápachu. Svým obsahem se blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách (BAT), ale jsou určeny pro chovy nižší kapacity, které nespadají pod integrovanou prevenci.

neBREF - chovy (PDF, 628 kB)

Intenzivní chov drůbeže a prasat (pouze zařízení kategorie 6.6. přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci)

Provozovatelé musí splňovat požadavky vyplývající z revidovaného referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BAT) pro intenzivní chov drůbeže a prasat a prováděcího rozhodnutí Komise (EU), kterým se stanoví

závěry o BAT pro intenzivní chov drůbeže nebo prasat.

E) Kvalita ovzduší

Data o kvalitě ovzduší

Smogové situace

Dopady znečištění ovzduší

Příručka ochrany kvality ovzduší

AD Data o kvalitě ovzduší

Monitorováním kvality ovzduší se zabývá Český hydrometeorologický ústav, který provozuje Státní síť imisního monitoringu a informace z ní zveřejňuje na svých stránkách http://www.chmi.cz v sekci Ovzduší. Mimo jiné jsou zde prezentována aktuální data o kvalitě ovzduší , která jsou dostupná i přes aplikaci ČHMÚ+.

Souhrnnou informaci o kvalitě ovzduší za uplynulý rok zpracovává Ministerstvo životního prostředí. Následně je předkládána členům vlády a poté zveřejněna, viz níže. Tato informace vychází především z podkladů uvedených v publikaci Znečištění ovzduší na území České republiky, kterou každoročně vydává Český hydrometeorologický ústav.

Informace o kvalitě ovzduší

Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2018 (PDF, 4 MB)

Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2017 (PDF, 1 MB)

Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2016 (PDF, 1 MB)

Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2015 (PDF, 1 MB)

Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2014 (PDF, 1 MB)

Údaje o kvalitě ovzduší pro pořizování a aktualizaci územně analytických podkladů

Pasport s údaji o území - jev A 65 - 2020 (PDF, 618 kB)

Pasport s údaji o území - jev B 35a - 2020 (PDF, 635 kB)

AD Smogové situace

Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM10 nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot (dle § 10 odst. 1 a přílohy č. 6 zákona o ochraně ovzduší). Příčinou smogových situací jsou obvykle špatné rozptylové podmínky, což zapříčiní kumulaci znečištění ze zdrojů znečišťování ovzduší v dané oblasti. Vznik a ukončení smogové situace vyhlašuje ČHMÚ na základě pověření

MŽP. Aktuální stav překročení prahových hodnot lze sledovat na stránkách ČHMÚ, případně pomocí mobilní aplikace ČHMÚ.

Prahové hodnoty byly stanoveny dle doporučení WHO s ohledem na dopady mimořádného znečištění ovzduší na lidské zdraví. Prahové hodnoty se dělí na informativní prahové hodnoty a regulační, resp. varovné prahové hodnoty (pouze pro troposférický ozon). Informativní prahová hodnota představuje úroveň znečištění ovzduší, která při krátkodobé expozici může představovat zdravotní rizika pro zvláště citlivou skupinu obyvatel. Regulační resp. varovná, prahová hodnota odpovídá úrovni znečištění, která může představovat zdravotní rizika pro celou populaci. Zdravotní doporučení pro případ vyhlášení smogové situace naleznete na stránkách Státního zdravotního ústavu.

Pro případy vyhlášení smogové situace mohou obce přijmout tzv. regulační řád, který krátkodobě omezuje dopravu s cílem zmírnit mimořádný stav znečištění (dle § 10 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší). Krajské úřady pro případ překročení regulační prahové hodnoty vkládají do povolení provozu významných stacionárních zdrojů zvláštní podmínky provozu (dle § 10 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší), které jsou stacionární zdroje povinné při překročení regulační prahové hodnoty realizovat (obvykle se jedná o útlum výroby). Zdroje se stanovenými zvláštními podmínkami provozu jsou zveřejněny na stránkách ČHMÚ.

AD Dopady znečištění ovzduší

Znečištění ovzduší je jedním z faktorů, který může významně ovlivňovat lidské zdraví. Tyto účinky mohou mít formu akutních problémů, ale i problémů, které se vyskytují až při dlouhodobé expozici. Mezi nejčastěji se vyskytující problémy patří onemocnění dýchací a oběhové soustavy, některé látky pak mají karcinogenní účinky. Z tohoto důvodu Ministerstvo životního prostředí každoročně ve spolupráci se Státním zdravotním ústavem zpracovává Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší. Podobně má znečištění ovzduší negativní vliv i na ekosystémy, kdy se jedná především o oxidativní stres (způsobený O3), acidifikaci (SO2) a eutrofizaci (NOx). Tyto vlivy řeší především Ministerstvo zemědělství např. ve Zprávě o stavu lesa a lesního hospodaření.

Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší

Zdravotní rizika 2018 (PDF, 772 kB)

Zdravotní rizika 2017 (PDF, 730 kB)

Zdravotní rizika 2016 (PDF, 775 kB)

Zdravotní rizika 2015 (PDF, 632 kB)

Zdravotní rizika 2014 (PDF, 564 kB)

AD Příručka ochrany kvality ovzduší

Příručka ochrany kvality ovzduší je ucelený soubor znalostí z různých oborů umožňující celostně vnímat disciplínu ochrany kvality ovzduší, jež v sobě zahrnuje nejenom právní a technické aspekty, ale i zdravotní a ekologické důsledky znečištění ovzduší.

Příručka ochrany kvality ovzduší - elektronická verze (PDF, 10 MB)

F) DOPRAVA

Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR

Nízkoemisní zóny

Metodiky a stanoviska

Doprava je jedním z významných zdrojů znečišťování ovzduší. Prostřednictvím tohoto zdroje se do ovzduší dostávají především oxidy dusíku (zejména oxid dusičitý), suspendované částice frakce PM_{10} a $PM_{2,5}$ (prachové částice), oxid uhelnatý a uhlovodíky. Všechny výše uvedené znečišťující látky mají řadu negativních dopadů na lidské zdraví i vegetaci. Platná legislativa pro ně stanoví imisní limity, které však nejsou na řadě míst (města, okolí frekventovaných komunikací) plněny. Kromě toho je jejich neplněním ČR vystavena možnosti sankcím ze strany Evropské Komise.

Suspendované částice se do ovzduší dostávají jak prostřednictvím výfukových plynů z osobních i nákladních automobilů, tak prostřednictvím otěrů brzdových destiček automobilů a abrazí vozovky. Významné objemy suspendovaných částic frakcí PM_{10} a větších se pak mohou dostat do ovzduší tzv. resuspenzí, nebo-li zvířením prachových částic usazených na povrchu komunikací.

Opatření ke snížení znečištění ovzduší způsobené dopravou jsou proto nezbytnou součástí strategických dokumentů v oblasti ochrany ovzduší, resp. Národního programu snižování emisí České republiky a Programů zlepšování kvality ovzduší.

Jejich realizace opatření by měla být především řešena koncepčně a se zohledněním celé řady aspektů kvalitního života ve městech (životní prostředí, bezpečnost, pohodlí, parkovací plochy, alternativní způsoby dopravy, kvalitní hromadná doprava, atd.). Takové koncepční řešení nabízí např. plány udržitelné městské mobility nebo Smart Cities.

AD Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR

Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí obsahuje ucelený přehled o vývoji dopravy ve vztahu k životnímu prostředí v České republice. Je tvořena řadou indikátorů popisujících vývoj dopravy na celostátní a v rámci vybraných ukazatelů také na krajské úrovni. Studie je tvořena každoročně od roku 1998 v datových řadách, které jsou sledovány již od roku 1993.

- Studie o vývoji dopravy (PDF, 8 MB)

AD Nízkoemisní zóny

Nízkoemisní zóny jsou nástrojem k omezování znečištění ovzduší z dopravy ve městech. Podstatou jejich fungování je omezení vjezdu určitých skupin vozidel (na základě emisní kategorie, do níž příslušné vozidlo spadá) do města, příp. jeho části.

C) Stáhněte si...

- FAQ - NEZ (PDF, 216 kB) - zde naleznete odpovědi na nejčastější otázky, které se týkají problematiky nízkoemisních zón. V případě dalších otázek je možné kontaktovat odbor ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí

Ačkoli na území ČR nebyla doposud žádná nízkoemisní zóna vyhlášena, jedná se o nástroj, který funguje v řadě evropských měst, podrobnější informace o nich lze nalézt např. na http://www.urbanaccessregulations.eu/

AD Metodiky a stanoviska

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k vyhlašování NEZ**

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší se týká podmínek vyhlašování nízkoemisních zón a vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Zveřejněno ve Věstníku MŽP - srpen 2018.

Metodický pokyn NEZ (PDF, 406 kB)

- **Metodika pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy**

Metodika pro výpočet resuspenze (PDF, 10 MB)

- **Metodika pro určení dynamické skladby vozového parku na komunikacích v ČR**

Dynamická skladba vozového parku (PDF, 6 MB) - metodika zahrnuje reprezentativní data pro silnice nižších tříd, tj. komunikace II. a III. tříd a dále údaje pro zahraniční automobily

- **Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrace suspendovaných částic**

Součástí metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrací znečišťujících látek je také metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací i u tzv. plošných zdrojů prašnosti. K omezenému využití je zde k dispozici také demoverze aplikace pro výpočet přínosu zeleně včetně manuálu k plné verzi aplikace.

- Metodika pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrací znečišťujících látek (PDF, 6 MB)
- Grafické přílohy k metodice pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně(PDF, 6 MB)
- Metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací u tzv. plošných zdrojů prašnosti (PDF, 1 MB)
- Demoverze aplikace Zelená Bariera pro výpočet přínosu izolační zeleně(EXE, 352 kB)
- Manuál k aplikaci Zelená Bariera (PDF, 758 kB)

- **Analýza rozšíření PO2 o možnost podpory zařízení sloužících ke snižování prašnosti z plošných zdrojů**

Analýza (PDF, 2 MB) - analýza byla zpracována pro účely rozšíření oblasti podpory OPŽP o čisticí a kropící vozy a byla primárně zaměřena na hledání argumentů pro podporu čisticích a kropících vozů a vyčíslení jejich přínosů ke snížení prašnosti

- **Metodika sledování kontaminace ovzduší v okolí veřejných komunikací**

V rámci projektu Výzkumu a vývoje "Zelené technologie pro ochranu ovzduší", byla zpracována metodika, která se zabývá monitoringem polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH) na povrchu listů. Protože významným zdrojem PAH jsou zejména spalovací motory, využívá metodika přirozeného systému usazování polutantů v místní vegetaci v okolí frekventovaných komunikací. Informace o absorbční kapacitě listů různých druhů dřevin mohou především posloužit jako vodítko při výběru druhů pro výsadbu ochranné zeleně podél dopravně vytížených komunikací.

Metodika sledování kontaminace (PDF, 189 kB)

G) AUTORIZACE

Rozhodnutí o autorizaci dle § 32 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o ochraně ovzduší"), je vyžadováno k vyjmenovaným činnostem, které souvisí s ochranou ovzduší. Jedná se o následující činnosti:

- Jednorázové měření emisí
- Měření úrovně znečištění
- Dohled nad tepelným zpracováním odpadu
- Zpracování odborného posudku
- Zpracování rozptylové studie
- Certifikace biopaliv a ověřování zprávy o emisích

Ministerstvo vydává rozhodnutí o autorizaci na dobu neurčitou poté, co žadatel splní zákonné podmínky. Autorizace vydané podle předchozího zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, (jejichž lhůta platnosti vypršela po datu 1. 9. 2012) není potřeba dále prodlužovat.

AD Seznam autorizovaných osob

- Autorizované osoby k měření emisí (PDF, 102 kB)
- Autorizované osoby k měření úrovně znečištění (imisí) (PDF, 146 kB)
- Autorizované osoby ke zpracování odborného posudku (PDF, 149 kB)
- Převodní tabulka (PDF, 34 kB)
- Autorizované osoby ke zpracování rozptylové studie (PDF, 391 kB)

AD Metodiky a stanoviska

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií**
- MP - rozptylové studie (PDF, 356 kB)
- Příloha 1 - Metodická příručka k modelu SYMOS'97 - aktualizace 2013 (PDF, 689 kB)
- Příloha 2 - Metodika výpočtu podílu velikostních frakcí částic PM10 a PM2,5 v emisích tuhých znečišťujících látek a výpočtu podílu emisí NO2 v NOx(PDF, 350 kB)
- Příloha 3 - Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací. Jedná se o modifikaci dosud používané metodiky US EPA "AP-42 (PDF, 10 MB)
- Sdělení o úpravách (2013) (PDF, 445 kB)

Také Věstník 8/2013. Věstník MŽP č. 8/2018 pak uvádí:

Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP, kterým se mění příloha č. 3 „Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací" Metodického pokynu ke zpracování rozptylových studií vydaného ve Věstníku MŽP 2013/8

Příloha č. 14: Metodika pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy

- **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků**

Metodický pokyn je určen krajským úřadům, které se zabývají povolováním stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší a kontrolou zpracovaných odborných posudků, které jsou součástí žádosti o vydání povolení provozu anebo závazného stanoviska u zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb. a dále zpracovatelům těchto odborných posudků a provozovatelům stacionárních zdrojů. Obsahové náležitosti odborných posudků jsou uvedeny v příloze č. 13 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Popisné části jednotlivých kapitol tohoto metodického pokynu upřesňují tuto obsahovou část o další informace, které je nutné při zpracování odborných posudků zohlednit.

MP - odborné posudky (PDF, 376 kB)

Taky Věstník 5/2016.

- **Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek**

Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek, které byly vydány dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Stanovisko - autorizace-pachové látky (PDF, 100 kB)

- **Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem**

Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem, které byly vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., kterým se od 1.9.2012 zrušuje zákon č. 86/2002 Sb.

Stanovisko (PDF, 41 kB)

- **Stanovisko k povaze výkonu autorizované činnosti měření úrovně znečištění**

Stanovisko k povaze výkonu činnosti měření úrovně znečištění autorizovanou osobou podle § 32 a násl. zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a povinností z výkonu vyplývajících. (PDF, 101 kB)

H) Strategické dokumenty

Národní program snižování emisí

Programy zlepšování kvality ovzduší

Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR

AD Národní program snižování emisí

Mezi základní strategické dokumenty v oblasti zlepšování kvality ovzduší a snižování emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší patří „Národní program snižování emisí České republiky“ (dále jen „NPSE“). Program byl zpracován na základě § 8 a přílohy č. 12 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. NPSE schválila vláda svým usnesením č. 978 ze dne 2. prosince 2015. Následně byla pak usnesením vlády č. 917 ze dne 16. prosince 2019 přijata aktualizace tohoto programu (dále jen „Aktualizace NPSE“). NPSE plní roli národního programu omezování znečištění ovzduší, jehož zpracování požaduje evropská legislativa, konkrétně článek 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší (PDF, 500 kB). Aktualizace NPSE splňuje všechny požadavky jmenované směrnice. Mezi její hlavní cíle patří dosažení nových závazků stanovených legislativou EU k roku 2020, 2025 a 2030 prostřednictvím stanovených opatření ke snižování emisí vybraných látek znečišťujících ovzduší.

Aktualizace NPSE ponechala prioritní opatření NPSE z roku 2015 v platnosti. To je provedeno zachováním příslušných části usnesení vlády č. 978/2015 i nadále v platnosti.

NPSE obsahuje aktuální analýzu stavu a vývoje kvality ovzduší v ČR, příčiny znečištění, emise znečišťujících látek z jednotlivých sektorů ekonomiky, scénáře vývoje znečišťování ovzduší, národní závazky ČR a jejich dodržování.

NPSE stanovuje zejména opatření ke snížení množství emisí některých znečišťujících látek do ovzduší a tedy i k nápravě nevyhovujícího stavu ovzduší. Uvedená opatření byla navržena na základě analýz a projekcí dalšího vývoje emisí. Jsou zaměřena na klíčové sektory, ve kterých je požadované snížení emisí možné efektivně dosáhnout. Mezi tyto sektory patří zejména lokální vytápění domácností, energetika, doprava a zemědělství.

- Aktualizace NPSE ponechala prioritní opatření NPSE z roku 2015 v platnosti. To je provedeno zachováním příslušných části usnesení vlády č. 978/2015 i nadále v platnosti.
- NPSE obsahuje aktuální analýzu stavu a vývoje kvality ovzduší v ČR, příčiny znečištění, emise znečišťujících látek z jednotlivých sektorů ekonomiky, scénáře vývoje znečišťování ovzduší, národní závazky ČR a jejich dodržování.
- NPSE stanovuje zejména opatření ke snížení množství emisí některých znečišťujících látek do ovzduší a tedy i k nápravě nevyhovujícího stavu ovzduší. Uvedená opatření byla navržena na základě analýz a projekcí dalšího vývoje emisí. Jsou zaměřena na klíčové sektory, ve kterých

je požadované snížení emisí možné efektivně dosáhnout. Mezi tyto sektory patří zejména lokální vytápění domácností, energetika, doprava a zemědělství.

- Aktualizace NPSE (PDF, 7 MB)
- Usnesení vlády ČR č. 917 ze dne 16. 12. 2019 k Aktualizaci NPSE
- Veřejná konzultace 1 (PDF, 64 kB)
- Veřejná konzultace 2 (PDF, 87 kB)
- Národní program snižování emisí České republiky 2015 (PDF, 3 MB)
- Usnesení vlády ČR č. 978 ze dne 2. 12. 2015 o NPSE (PDF, 150 kB)
- Národní program snižování emisí České republiky 2007 (PDF, 916 kB)
- Usnesení vlády ČR č. 630 ze dne 11. 6. 2007 (PDF, 70 kB)

AD Programy zlepšování kvality ovzduší

Programy zlepšování kvality ovzduší (PZKO) vydává MŽP ve spolupráci s krajským úřadem a obecním úřadem v případě překročení imisního limitu stanoveného v bodě 1 a 3 přílohy č. 1 zákona o ochraně ovzduší. PZKO se vydávají zvlášť pro každou zónu a aglomeraci dle přílohy č. 3 zákona o ochraně ovzduší. Cílem programu je stanovit opatření k dosažení požadované kvality ovzduší v době co možná nejkratší. PZKO stanovují opatření zejména na regionální a lokální úrovni. Společně s Národním programem snižování emisí ČR se jedná o základní strategické dokumenty zlepšování kvality ovzduší.

Programy zlepšování kvality ovzduší vydalo MŽP v roce 2016 pro všechny zóny a aglomerace ČR. Pro podporu jejich implementaci byla zřízena zvláštní pracovní skupina, které se účastní vybraní gestoři opatření. Cílem pracovní skupiny je monitorovat postup plnění opatření a pomáhat odstraňovat identifikované realizační bariéry. Statut pracovní skupiny a zápisy z jednání jsou k dispozici na níže uvedeném odkazu.

MŽP momentálně zpracovává ve spolupráci s ČHMÚ, kraji a obcemi aktualizaci programů zlepšování kvality ovzduší pro horizont 2020+. Podklady k aktualizaci a zápisy z veřejných a regionálních jednání v této věci naleznete níže.

Platné programy zlepšování kvality ovzduší 2016+

Pracovní skupina pro podporu implementace opatření stanovených v programech zlepšování kvality ovzduší

Aktualizace programů zlepšovaní kvality ovzduší 2020+

Věstník září 2020

Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek –CZ08A: Aktualizace 2020

Věstník říjen 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Morava–CZ07: Aktualizace 2020

Věstník listopad 2020

Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Brno–CZ06A: Aktualizace 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Moravskoslezsko–CZ08Z: Aktualizace 2020

Věstník prosinec 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Severozápad–CZ04: Aktualizace 2020

Věstník Leden 2021

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Jihozápad –CZ03: Aktualizace2020

Program zlepšování kvality ovzduší aglomerace Praha –CZ01: Aktualizace 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Jihovýchod –CZ06Z: Aktualizace 2020

Program zlepšování kvality ovzduší zóna Severovýchod –CZ05 Aktualizace 2020

AD Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR

Kvalita ovzduší v České republice dlouhodobě nesplňuje požadavky stanovené národní a evropskou legislativou pro ochranu zdraví lidí a ekosystémů a vyvolává v zatížených oblastech významná zdravotní rizika pro jejich obyvatele. Střednědobá strategie (do roku 2020) zlepšení kvality ovzduší v ČR (dále jen „Strategie“) je zastřešujícím koncepčním dokumentem, který shrnuje výstupy Národního programu snižování emisí České republiky a 10 programů zlepšování kvality ovzduší zpracovaných pro 7 zón a 3 aglomerace. Strategie byla schválena dne 2. prosince 2015 usnesením vlády České republiky č. 979 a je podkladem pro financování opatření ke snížení emisí a ke zlepšení kvality ovzduší z fondů EU prostřednictvím operačních programů.

- Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší ČR (PDF, 4 MB)

I) Biopaliva

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plynných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plynných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti. Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Níže jsou k dispozici potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

Dokumenty:

- Kritéria udržitelnosti

Další důležité dokumenty a materiály – Věstníky MŽP

Věstník MŽP č. 8/2013 uvádí:

- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, k definici nízkoemisního spalovacího zdroje

Věstník MŽP č. 7/2012 uvádí:

- **Metodický návod odboru odpadů MŽP – Komunitní obecní** *kompostárna* Postup při projektování a zřizování kompostárny jako zařízení pro prevenci vzniku odpadů dle § 10a zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů. **Tento návod se dotýká i ovzduší.**

Věstník MŽP č. 1/2016 uvádí:

- Provozní řád Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP)

Věstník MŽP č. 7/2018 uvádí:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší, kterým se stanoví seznam reprezentativních měřících lokalit pro vyhlašování smogových situací.

Další materiály MŽP (www.mzp.cz). Některé z nich již neplatí či pozbyly na aktuálnosti, ale uvádějí důležité informace a přístupy.

- Stanovisko k povolování dieselagregátových záložních zdrojů

Stanovisko se týká některých otázek souvisejících s povolováním dieselagregátových záložních zdrojů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice měření emisí pachových látek

Měření pachových látek při uvedení zdroje do provozu. S měřením pachových látek se nepočítá, stejně jako s emisními či imisními limity. Nově ale novela zákon č. 369/2016 Sb., ukládá MŽP se k emisním limitům pachových látek vrátit a vyhláškou je stanovit.

- Stanovisko ke spalování odpadních olejů

Stanovisko ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Ochrana ozonové vrstvy Země a ochrana klimatického systému Země

Zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění zákona č. 89/2017 Sb. a zákonem č. 183/2017 Sb.

Vyhláška **č. 257/2012 Sb.**, o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Účinnost od 1.9.2012. Novela vyhláška č. 472/2017 Sb.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1005/2009, o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu (platí od 1.1.2010).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech (použije se od 4. července 2007, vyjma článku 9 a přílohy II, které se použijí od 4. července 2006). **Od 1.1.2015 pak Nařízení č. 517/2014.**

Zákony a předpisy, vztahující se k Integrované prevenci (IPPC a IRZ)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Byl novelizován **zákony č.** 521/2002 Sb., zák. č. 437/2004 Sb., zák. č. 695/2004 Sb., zák. č. 444/2005 Sb., zák. č. 222/2006 Sb. (úplné znění zákona vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 435/2006 Sb. – není aktuální), zák. č. 25/2008 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 281/2009 Sb., zák. č. 85/2012 Sb., zák. č. 69/2013 Sb., zák. č. 64/2014 Sb., zák. č. 39/2015 Sb., zák. č. 183/2017, zák. č. 225/2017 Sb. a zákonem č. 541/2020 Sb.

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, ze dne 6.9.2013, účinná od 5.10.2013.

Zákon č. 25/2008 Sb., zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně

některých zákonů, novelizován byl zákony č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb., 201/2012 Sb., 169/2013 Sb., 255/2016 Sb., 183/2017 Sb. a 541/2020 Sb.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006, ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosu znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění **nařízení vlády č. 450/2011 Sb. a 326/2020 Sb.**

Zákony a předpisy, vztahující se k obchodování s emisemi CO_2

Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů. Novelizován byl zákonem **č. 212/2006 Sb.**, **315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb., 164/2010 Sb., 85/2012 Sb., 201/2012 Sb. a 383/2013 Sb.**

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění **zákona č. 257/2014 Sb.**

Nařízení komise (EU) č. 600/2012, o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Nařízení komise (EU) č. 601/2012, ze dne 21.6.2012, o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Vyhláška č. 192/2013 Sb., o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Další zákony a předpisy se vztahem k ochraně ovzduší

Vyhláška č. 209/2006 Sb., o požadavcích na přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech spalovacího hnacího motoru drážního vozidla, ze dne 5.5.2006, platnost od 1.7.2006.

Nařízení vlády č. 365/2005 Sb., o emisích znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových motorů některých nesilničních mobilních strojů.

Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů. Platnost od 17.8.2008.

Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění. Platnost od 1.ledna 2012.

KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

Zákon transponuje komunitární právo do oblasti ochrany ovzduší jako nejdůležitější složky životního prostředí.

Cílem je dosáhnout dalšího snížení emisí znečišťujících látek a **dosáhnout zlepšení kvality ovzduší při současném snížení nadbytečné administrativní zátěže a legislativních povinností**.

Zákon upravuje:

a) přípustné úrovně **znečištění** a **znečišťování** ovzduší,

b) **způsob posuzování** přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a **jejich vyhodnocení**,

c) **nástroje** ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,

d) **práva a povinnosti osob** a **působnost** orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,

e) **práva a povinnosti osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu** do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty") a působnost orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě.

Nový zákon o ochraně ovzduší, který byl schválen v senátní (pozměněné) verzi obsahuje celkem 9 částí a 11 příloh.

Části nového zákona:

1) Úvodní ustanovení

Co zákon upravuje (znečištění a znečišťování vnějšího ovzduší, pohonné hmoty v dopravě)

Základní ustanovení.

Základní pojmy.

2) Znečištění a znečišťování

Přípustná úroveň znečištění

Přípustná úroveň znečišťování

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

Informační systém kvality ovzduší

Problematika imisí a emisí, jejich hodnocení.

POZN.: Zde je i část vymezení zdrojů a pravidla pro sčítání kapacit zdrojů.

3) Nástroje ke snižování úrovní znečištění a znečišťování

Národní program snižování emisí České republiky

Programy zlepšování kvality ovzduší

Smogová situace

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

- včetně kompenzačních opatření

Změna a zánik povolení provozu

Nízkoemisní zóny

Poplatek za znečišťování

4) Povinnosti osob a kritéria udržitelnosti biopaliv

Povinnosti osob

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel

Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot

Kritéria udržitelnosti biopaliv

5) Opatření k nápravě a správní delikty

Opatření ke zjednání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje

Společná ustanovení k přestupkům

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

Společná ustanovení ke správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob

6) Výkon státní správy a činnosti na podporu výkonu státní správy

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

Postup kontrolních orgánů

Zpřístupňování informací

Poskytování údajů

Autorizace

Povinnosti autorizovaných osob

Pověřené osoby

7) Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

Přechodný národní plán

Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

8) Společná, přechodná a zrušovací ustanovení

9) Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,

b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,

c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014,

d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

Přílohy k novému zákonu:

Příloha č. 1 – Imisní limity a povolený počet jejich překročení za kalendářní rok

Příloha č. 1 obsahuje přípustné úrovně znečištění na území České republiky. Vzhledem k tomu, že se jedná o základní cíle zákona a jejich plnění či neplnění má přímý vliv na každého obyvatele České republiky, jsou tyto přípustné úrovně součástí zákona o ochraně ovzduší a nikoliv prováděcího

právního předpisu, jako doposud. Konkrétní hodnoty přípustné úrovně znečištění vychází z příslušných předpisů ES.

Příloha č. 2 – Vyjmenované stacionární zdroje

Příloha č. 2 obsahuje seznam stacionárních zdrojů členěných podle typu činnosti a velikosti stacionárního zdroje a přehledně označuje jednotlivé požadavky na tyto kategorie, na něž je odkazováno v textu zákona (povinnosti dle sloupců A, B a C). Nová podoba přispěje k možnosti individuálního přístupu ke zdrojům podle jejich typu. Nová kategorizace se přiklání k evropskému standardu, vyjádřenému v ČR již zákony č. 100/2001 Sb. a 76/2002 Sb.

Příloha č. 3 – Seznam zón a aglomerací

Příloha č. 3 obsahuje vymezení zón a aglomerací, tzn. rozdělení území České republiky na celky, v rámci kterých bude probíhat posuzování a řízení kvality ovzduší a pro které budou zpracovány programy ke zlepšení kvality ovzduší podle § 9.

Příloha č. 4 – Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Příloha č. 4 obsahuje seznam stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí v případech, kdy nejsou stanoveny specifické emisní limity, a těch zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, včetně rozsahu měřených znečišťujících látek. Tato právní úprava byla doposud roztříštěna mezi zákonem a jeho prováděcími právními předpisy.

Příloha č. 5 – Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

Příloha č. 5 obsahuje osnovu programu zlepšování kvality ovzduší. V této příloze dochází ke zjednodušení a zlepšení přehlednosti požadované osnovy.

Příloha č. 6 – Smogové situace a podmínky jejich vzniku a ukončení

Příloha č. 6 obsahuje, regulační, informativní a varovné prahové hodnoty a podmínky jejich překročení, které byly dosud upraveny prováděcím právním předpisem, což s ohledem na jejich význam nebylo vhodné.

Příloha č. 7 – Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Příloha č. 7 upravuje obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu.

Příloha č. 8 – Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Příloha č. 8 stanoví, na které druhy motorových vozidel se nebudou vztahovat omezení provozu v nízkoemisních zónách.

Příloha č. 9 – Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

Příloha č. 9 upravuje výši poplatků pro vybrané stacionární zdroje. Dochází k nárůstu sazby za znečišťující látky, zároveň však k výraznému snížení počtu zpoplatněných látek pouze na čtyři látky, které mají stanoven národní emisní strop. Důvody nárůstu sazeb jsou podrobně rozebrány v obecné části důvodové zprávy (RIA).

Příloha č. 10 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Příloha č. 10 stanoví minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším pro účely regulace uvádění na trh.

Příloha č. 11 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění

Příloha č. 12 - Požadavky na obsah národního programu snižování emisí České republiky

Novinky a základní pojmy či povinnosti:

- Změnu dělení (kategorizace) stacionárních zdrojů na **vyjmenované** (příloha č. 2 zákona) a **nevyjmenované.**

- Spalovací zdroje jsou posuzovány podle jmenovitého tepelného příkonu (případně celkového jmenovitého tepelného příkonu).

Jak stanovit příkon?

- **Dle údajů výrobce kotle. Drtivá většina výrobců Vám tento údaj poskytne.**
- **Dle instalovaného výkonu a garantované účinnosti. Příkon se rovná výkon dělený účinností v bezrozměrném tvaru:**

  Např. Kotel má výkon 500 kW. Účinnost je uvedena 94 %. Příkon pak je:

  500 : 0,94 = 531,91 kW.
- **Dle spotřeby paliva: ze známého množství paliva a jeho výhřevnosti lze stanovit příkon.**

  Např. u kotle se spotřebou zemního plynu 50 m^3/hod: (50 m^3/hod x 34050 kJ/m^3 : 3600 kJ/kWhod) = 472,92 kW.

Spalování paliv v pístových spalovacích motorech (např. záložní zdroje)

Palivo: Nafta

Hustota	Spotřeba	Spotřeba	Výhřevnost	Příkon	Příkon
kg/l	l/hod	kg/hod	kJ/kg	kJ/hod	kW
0,800-0,845					
0,8225	31	25,4975	42700	1088743,25	302,4287

- Posílení pravomocí obecních úřadů s rozšířenou působností.

- Zaměření ČIŽP na nápravná opatření a sankce (základem je kontrolní činnost).

- Růst poplatků za znečišťování ovzduší dle přílohy č. 9 zákona.

- Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny[4)] vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu[27)].

- Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c), povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a závazné stanovisko k provedení a užívání stavby podle § 11 odst. 3 se nevydá podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu[28)]. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

- Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.

- Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

- V roce 2017 bylo nutno aktualizovat či měnit některá povolení provozu ve smyslu novely zákona č. 369/2016 Sb. (přechodní ustanovení novely).

- V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.

- Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu[13)]. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

- Odpad podle jiného právního předpisu[13)], s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).

- Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek[33)] prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.
33) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.".

- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit **provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.**

- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) **nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti** tohoto zákona.

Důležité nové či změněné pojmy:

- znečišťující látkou je každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,

- stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,

- mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,

- spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,

- **provozovatelem** právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj **skutečně provozuje**; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,

- palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,

- těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20°C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,

- organickým rozpouštědlem jakákoli těkavá organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění

znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovadlo nebo jako ochranný prostředek,

- tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu,

- **spalovnou odpadu** stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, **a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu** nebo **ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.**

Dne 13. června 2018 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí již sedmá novela zákona o ochraně ovzduší. Jedná se o zákon č. 172/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Předmět úpravy:

- Doplnění zdrojových evropských směrnic (Směrnice EU 2015/652, 2015/1513, 2016/2284).

- Upřesnění pozice dodavatele PHM: osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "dodavatel motorového benzinu nebo motorové nafty").

- Doplnění základních pojmů (pohonná hmota, pohonná hmota pro dopravní účely, elektřina pro dopravní účely, emise skleníkových plynů na jednotku energie, emise skleníkových plynů vzniklými během úplného životního cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely, emise z těžby).

- Úprava činnosti krajů a obcí v oblasti programů zlepšování kvality ovzduší (§ 9).

- Úprava povinnosti napojit se na centrální zdroje tepla: nově tato se povinnost nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

- Nová ohlašovací povinnost přes ISPOP (od 1.1.2020) pro osoby provádějící kontroly kotlů: Odborně způsobilá osoba podle § 17 odst. 1 písm. h) je povinna ohlašovat prostřednictvím ISPOP údaje, a to nejpozději do 60 dnů od vystavení dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

- Změna podmínek pro provoz "malých" kotlů na tuhá paliva: provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

- Změna intervalu prohlídek kotlů (spalovací stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění) z 1x za dva roky na 1x za tři roky.

- Další změna těchto prohlídek kotlů: pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle

tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.

- Možnost obcí omezit spalování paliv v kotlích do 300 kW tepelného příkonu: Obec může vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) zákona splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k zákonu.

- Zmocnění pro vydání novely vyhlášky pro stanovení referenčního finančního limitu za kontrolu kotlů, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km.

- Databáze odborně způsobilých osob podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona (kontroly kotlů). Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o odborně způsobilé osobě do 30 dnů od udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny. Platnost až od 1.1.2020.

- Úprava povinností v oblasti biopaliv (§ 19 - § 21).

- Úprava povinností autorizovaných osob (§ 32-34).

- Změna mezní hodnoty emisí CO pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti (příloha č. 10 zákona, část II): platí mezní hodnota emisí 1 500 $mg.m^{-3}$ místo 1200.

- Změny v příloze č. 11 zákona pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti

Vybraná přechodná ustanovení(Článek II zák. č. 172/2018 Sb.)

- Výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který určil oprávněnou osobu podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném do 1. ledna 2020, je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o této odborně způsobilé osobě do 31. ledna 2020.

- Pro splnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliva podle § 19 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.92018, a povinnosti snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely podle § 20 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.9.2018, za období kalendářního roku 2018, jakož i pro práva a povinnosti s tím související, se použije zákon č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne 1.9.2018.

- Osoba, které byla vydána autorizace podle § 32 odst. 1 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.9.2018, může vykonávat činnost spočívající v ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne 1.9.2018, i po 1.9.2018.

- Osoba, které byla vydána autorizace podle § 32 odst. 1 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem 1.9.2018, může vykonávat činnost spočívající v ověřování snížení emisí z těžby podle § 20b odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne 1.9.2018, pouze pokud požádá o změnu rozhodnutí o autorizaci.

KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS

KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie 1) a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, **způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem,** způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,

c) způsob stanovení počtu provozních hodin,

d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,

e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,

f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí, **dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,**

g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

h) referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

Nová prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně ovzduší, obsahuje celkem 11 částí a 18 příloh.

Části nové vyhlášky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1**Předmět úpravy**

§ 2 **Základní pojmy**

ČÁST DRUHÁ - ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3 **Intervaly jednorázového měření** (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 4 **Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením** (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 5 **Vyhodnocení jednorázového měření** (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 6 **Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 7 **Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením** (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 8 **Vyhodnocení kontinuálního měření** (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 9 **Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 10 **Způsob zjišťování tmavosti kouře** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 11 **Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 12 **Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem** (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST TŘETÍ - SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13 **Obecná ustanovení ke spalování paliv**

§ 14 **Specifické emisní limity** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 15 **Technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 16 **Způsob stanovení počtu provozních hodin** (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST ČTVRTÁ - POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17 **Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění** (K § 16 odst. 8 zákona)

ČÁST PÁTÁ - TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19 **Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu**

§ 20 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST ŠESTÁ - NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 **Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami**

§ 22 **Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 23 **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek** (K § 18 odst. 4 zákona)

ČÁST SEDMÁ - OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST OSMÁ - OBECNÉ EMISNÍ LIMITY, OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ A ROZSAH ÚDAJŮ OHLAŠOVANÝCH PROSTŘEDNICTVÍM INTEGROVANÉHO SYSTÉMU PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

§ 25 **Obecné emisní limity** (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 26 **Obsahové náležitosti dokumentů** (K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 **Způsob uplatnění kompenzačních opatření** (K § 12 odst. 8 zákona)

ČÁST DESÁTÁ REFERENČNÍ FINANČNÍ LIMIT
§ 27a

ČÁST JEDENÁCTÁ – USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ČÁST DVANÁCTÁ

Účinnost - § 30 od 1.12.2012

Příloha č. 1 – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylů

Část I – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Část II – Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenylů a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Příloha č. 2 – Podmínky provozu pro spalovací stacionární zdroje

Část I – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Část II – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW

Část III – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

Část IV – Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Příloha č. 3 – Požadavky na kvalitu paliv a hlášení o kvalitě paliva

Část I – Požadavky na kvalitu paliv

Část II – Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

Příloha č. 4 – Podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část I – Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

Část II – Technické podmínky provozu

Příloha č. 5 – Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Část I – Obecná ustanovení a pojmy

Část II – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Část III – Emisní strop a způsob jeho výpočtu

Část IV – Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Příloha č. 6 – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem

1. Pojmy

2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů

3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení

4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel

5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par

6. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Příloha č. 7 – Vybrané výrobky, limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích a analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích

Část I Dělení vybraných výrobků

Část II Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A

2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Část III – Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Příloha č. 8 – Podmínky provozu pro Ostatní stacionární zdroje

Část I Obecná ustanovení a pojmy

Část II Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Příloha č. 9 – Obecné emisní limity

Obecné emisní limity

Příloha č. 10 – Náležitosti Provozní evidence

Příloha č. 11 – Náležitosti souhrnné provozní evidence

Příloha č. 12 - Náležitosti provozního řádu

Příloha č. 13 – Obsahové náležitosti odborného posudku

Příloha č. 14 – Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

Příloha č. 15 – Obsahové náležitosti rozptylové studie

Příloha č. 16 – Koeficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Příloha č. 17 – Způsob stanovení specifického emisního limitu pro látky obtěžující zápachem

Příloha č. 18 – Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

Dne 1.1.2018 vstoupila v účinnost novela vyhlášky č. 415/2012 Sb. – vyhláška č. 452/2017 Sb. Tato novela obsahuje mnoho důležitých změn. Z nich uvádíme:

- Nově jsou v příloze č. 17 dána pravidla pro stanovení **emisních limitů pro látky obtěžující zápachem**
- Nově jsou v příloze č. 18 dány náležitosti D**okladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,**
- Nově je definováno: **oxidy dusíku (NO_x) oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý.**
- Měření se provádí: 1. u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,
- Nově se zavádí 3-letá lhůta u zdroje 4.13: broušení kovů a plastů.
- Změna v rozsahu měření u **stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad**
- **U spalovacích zdrojů podle § 13** o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalujících výhradně lehký topný olej, naftu, zemní plyn, degazační plyn, zkapalněný zemní plyn, vodík nebo zkapalněné ropné plyny a jejich směsi lze jednorázové měření oxidu uhelnatého a oxidů dusíku provádět potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými články **nebo jinými přístroji pro kontinuální měření emisí**. V takovém případě se provádí nejméně
- **Jednorázové měření emisí se u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW provádí při stabilních provozních podmínkách a při reprezentativní a rovnoměrné zátěži, přičemž do výsledků jednorázového měření emisí se nezapočítávají hodnoty získané v době uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavování z provozu. V případě, že tyto zdroje používají více druhů paliv, se monitorování emisí provádí při spalování paliva nebo palivové směsi s pravděpodobně nejvyšší hodnotou emisí a v době, která je s ohledem na běžné provozní podmínky reprezentativní.**

- **Možnost použití jiných přístrojů pro kontinuální měření emisí k měření podle § 4 odst. 6,** než pouze elektrochemické převodníky
- Řada změn je u kontinuálního měření emisí a vyhodnocení výsledků
- Změna je ve způsobu stanovení emisí výpočtem. Již nejsou upřednostňovány emisní faktory oproti autorizovanému měření na zdroji.
- Dochází ke zpřesnění části, týkající se spalování paliv ve spalovacích zdrojích, vyloučení některých technologií z této kapitoly (zdroje v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, **pro sušení, pro vypalování nebo pro jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů**, …**krematoria)**
- U zdrojů nad 50 MW příkonu a více je upřesněno, kde jsou uvedeny emisní limity
- Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.
- Nová definice u uvádění do provozu a odstavování zdrojů.
- Změna u ohlašování kvality paliv. **Ohlašují se ta, pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**
- U tepelného zpracování odpadu je výjimka: **Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu: Tato část vyhlášky se nevztahuje na tepelné zpracování odpadu prováděné výhradně za účelem výzkumu a vývoje nebo zkoušení nových procesů, pokud je množství zpracovaného odpadu menší než 50 t za rok a cílem je zlepšení procesu tepelného zpracování odpadu.**
- Nově jsou definována či zavedena přechodní opatření:
    - Specifické emisní limity uvedené v tabulkách **2.1.2, 2.2.2 a 2.3.2** části II přílohy č. 2 se u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva uplatní od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách **1.1.2, 1.2.2 a 1.3.2** části II přílohy č. 2.
    - (1) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 3.1.2, 3.2.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, které dodávají alespoň 50 % užitného tepla, stanoveno jako klouzavý průměr za období 5 let, v podobě páry či teplé nebo horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění, uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.2.3 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou emisního limitu pro SO_2, který nesmí být vyšší než 1100 $mg \cdot m^{-3}$.
    - (2) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.3.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u plynových turbín o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018 a u plynových turbín, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používaných k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních

soustav uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

- (3) Specifické emisní limity VOC_E pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodech 1.1., 1.2., 4.7. a 7., dále specifické emisní limity VOC_F pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodě 4.2., 6. a 7. a specifický emisní limit TOC pro činnost s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedený v bodě 6. přílohy č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se uplatní od 1. ledna 2019. Do té doby se pro tyto činnosti použijí emisní limity podle dosavadní právní úpravy.
- (4) Zjišťování úrovně znečišťování výpočtem stanovené v bodu 4.5. části II přílohy č. 8 k vyhlášce 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, provádí provozovatel poprvé za rok 2019. Toto přechodné ustanovení se nevztahuje na provozovatele kamenolomu.
- 5) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.2.2 a 3.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, pro pístové spalovací motory o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším spalující skládkový plyn se uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity stanovené v tabulce 1.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.
- (6) Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2017 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy.

- Účinnost novely vyhlášky: Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018.
- Pravděpodobně nejdůležitější je změna v příloze č. 2, část II: **Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW.**

1. **Specifické emisní limity platné do 19. prosince 2018**
2. **Specifické emisní limity platné od 20. prosince 2018 do 31. prosince 2024**
3. **Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2025**

   - Zmírnění emisního limitu pro NO_x v případě kotlů na kapalná paliva

   - Pozitivní dopady pro provozovatele spalovacích stacionárních zdrojů z důvodu posunu účinnosti specifických emisních limitů dle stávající části II přílohy č. 2 vyhlášky, které měly platit od 1. ledna 2018, o cca rok

   - Pozitivní dopady pro provozovatele z důvodu úpravy vztažných podmínek, pro které byly vydány Závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) a zachování dosud uplatňovaných národních vztažných podmínek při transpozici Směrnice MCPD - příloha 2 a příloha č. 8 vyhlášky

   - Zrušení emisních limitů pro NO_x a CO u vybraných stacionárních zdrojů

- **Drobná změna u Části III, Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv**

- **Drobná změna v příloze č. 4 . Specifické emisní limity pro spalovny odpadu: V případě jednorázového měření emisí látek uvedených v tabulce 1.1. se za emisní limit považují hodnoty denních průměrů.**
- **V úvodu přílohy č. 5 jsou nově definovány pojmy:**

a) VOC_F se rozumí podíl hmotnosti fugitivních emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel

b) VOC_E se rozumí podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a množství či velikosti produkce nebo množství vstupních organických rozpouštědel či celkového množství spotřebovaných vstupních surovin s obsahem VOC.

- Upraveny jsou požadavky na plnění specifických emisních limitů pro zdroje uvedené v části II této přílohy

a) není přípustné přisávat vzduch z vnějšího ovzduší k odpadnímu plynu před měřícím místem (ředit odpadní plyn) za účelem plnění specifických emisních limitů; je-li odpadní plyn ředěn z důvodu správné funkce zařízení ke snižování emisí nebo chlazení, vyjadřuje se výsledná koncentrace při měření emisí výhradně v průtoku bez přisávaného vzduchu; tento požadavek platí pro stacionární zdroje uvedené v části II v bodech:

i. 4.1. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší,
ii. 4.5. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok nebo větší,
iii. 1.1., 1.3., 1.4., 4.2. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší,
iv. 1.2., 4.6., 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 25 t za rok nebo větší,
v. v ostatních bodech s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel stanovenou pro povinnost plnit specifický emisní limit, s výjimkou bodů 4.4. a 9.

- **Nově u lakoven v bodě 4.1.: Od 1. 1. 2020 platí emisní limit TOC v mg/m^3 pro všechny výduchy z jednotlivých prostorů – nanášení, vytěkání, sušení, vypalování – a emisní limit vyjádřený v g/m^2 se nadále neuplatňuje.**
- U bilance VOC jsou mírně upraveny některé pojmy.
- U přílohy č. 8, ostatní zdroje je celá řada změn a doplnění.
    - **TOC - hmotnostní koncentrace těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík.**
    - **3.5. Slévárny železných kovů (slitin železa): Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:**
    a) opatření pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umisťování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,
    b) opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

- **U zdroje 3.7. Výroba nebo tavení neželezných kovů, včetně slévání slitin a přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků, jsou nově definovány některé podmínky provozu: Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:**

a) **opatření pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umisťování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,**

b) **opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.**

- **4.5. Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m^3 za den. (kód 5.11. dle přílohy č. 2 zákona)**

1. Technické podmínky provozu:

2. 1. Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:

a) **zakrytování třídících a drtících zařízení a všech dopravních cest,**
b) **instalaci zařízení k omezování emisí - odprašovací, mlžící, pěnové, skrápěcí zařízení,**
c) **opatření pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umisťování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,**
d) **opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.**

2. Při těžbě a zpracování kameniva s obsahem azbestových vláken dodržovat kromě výše uvedených podmínek následující postupy:

a) **používání pouze takových drtících linek, které umožňují instalaci odprašovacích zařízení,**
b) **vrtací zařízení pro přípravu odstřelu musí být vybaveno zařízením pro odsátí a odloučení vrtaného prachu a toto zařízení musí být během vrtacích prací v provozu,**
c) **na dopravních pásech může být dopravováno pouze skrápěné kamenivo, na volných (nezakrytých a neodsávaných) výsypkách z dopravních pásů musí být dodržována maximální výška volného pádu skrápěného kameniva 2 metry a u frakce 0/2 mm výška 1 metr,**
d) **prašné úsypy z pásových dopravníků a technologických zařízení nesmí být vraceny zpět do procesu drcení a třídění kameniva,**
e) **frakce 0/2 mm musí být skladována v silech, popřípadě boxech uzavřených minimálně ze třech stran,**
f) **nákladní automobily vyjíždějící z areálu kamenolomu musí být před odjezdem očištěny tlakovou vodou nebo otřesem (roštové pásy, štěrková lože).**

Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona výpočtem. Tímto ustanovením není dotčena povinnost provádět zjišťování úrovně znečišťování měřením, pokud je tak stanoveno v povolení provozu.

- **Drobné změny v provozní evidenci a Souhrnné provozní evidenci (přílohy č. 10 a 11).**
- **Drobné změny v příloze č. 12 - NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU**
- **Zásadní změny v Příloze č. 13 - Obsahové náležitosti odborného posudku. Obsah posudku je koncipován úplně jinak.**
- **Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. – nová příloha, obsahující ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ**

ZÁPACHEM

- Příloha č. 18 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. – nová příloha, obsahující **Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje**

Dne 1.9.2018 vstoupila v účinnost novela vyhlášky č. 415/2012 Sb., vyhláška č. 190/2018 Sb. Tato novela obsahuje několik důležitých změn:

1. V příloze č. 2 části II v tabulce 1.1.2 se řádek:

Pevné palivo obecně	-	650 1100[2)]	250	650	-	650 1100[2)]	250	650	2500 1500[1)]	650 500[1)]	150 100[1)]	400 300[1)]

nahrazuje řádkem:

Pevné palivo obecně	-	650 1100[2)]	250	650	-	650 1100[2)]	250	650	2500 1500[1)]	650 500[1)] 1100[2)]	150 100[1)] 250[5)]	400 300[1)] 650[5)]

2. V příloze č. 8 části II bodě 6.2 písm. a) se za slovo "šrot" vkládá čárka.

3. V příloze č. 8 části II se v nadpisu bodu 6.12. slovo "elekrografitu" nahrazuje slovem "elektrografitu".

Dne 21.7.2019 byla přijata novela vyhlášky č. 415/2012 Sb. – vyhláška č. 216/2019 Sb. Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2020, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 2, 4 a 17, která nabývají účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jejího vyhlášení.

a) Zavedení pojmu: **h) referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.**

ČÁST DESÁTÁ REFERENČNÍ FINANČNÍ LIMIT

§ 27a [K § 17 odst. 1 písm. h) a odst. 7 zákona]

Referenční finanční limit rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je stanoven ve výši 1 585 Kč bez DPH pro spalovací stacionární zdroje bez řídicí jednotky a ve výši 1 848 Kč bez DPH pro spalovací stacionární zdroje s řídicí jednotkou.

b) Doplnění hodnot 95% intervalu spolehlivosti u rtuti

§ 7 **Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením**

(K § 6 odst. 9 zákona)

(3) Hodnota 95% intervalu spolehlivosti jednotlivého naměřeného výsledku stanoveného postupem podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky[2)] nesmí na úrovni specifického emisního limitu překročit následující procentní podíly specifického emisního limitu: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu, 40 % u sirouhlíku **a 40 % u rtuti.** U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

c) Změna u vyhodnocování kontinuálního měření - §8:

- Odst. 1, Písm. d) pro získání validovaných průměrných půlhodinových a 10minutových průměrných hodnot se odečte od naměřeného výsledku hodnota stanovená postupem podle § 9 odst. 7. Validované průměrné hodnoty a z nich vypočtené průměrné denní hodnoty koncentrací se použijí pouze pro vyhodnocení plnění emisních limitů podle § 9 odst. 1, 2, 4**, 5, 9 a 10**.
- Odst. 4:

Denní **a v případech, kdy je stanovena povinnost vyhodnocovat plnění emisního limitu na úrovni půlhodinových průměrných hmotnostních koncentrací, i půlhodinové** výsledky kontinuálního měření emisí jsou uchovávány elektronicky a jsou vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení emisního limitu. V první pracovní den následující po skončení kalendářního roku jsou zpracovány souhrnné výsledky za kalendářní rok, které jsou uchovávány v elektronické podobě.

- § 9 **Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření**

Odst. 7) Při posuzování plnění emisních limitů se za průměrné hodnoty uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), v odstavci 2 písm. a) až c), **v odstavci 4,** v odstavci 5 písm. a) až c) **a odstavcích 9 a 10** považují validované hodnoty podle § 8 odst. 1, které se získají z naměřených půlhodinových nebo desetiminutových výsledků odečtením následujícího procentního podílu hodnoty těchto výsledků: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, **40 % u rtuti,** 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U naměřených výsledků vyšších, než je hodnota emisního limitu, se odečte výše uvedený procentní podíl hodnoty specifického emisního limitu. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

Odst. 9) Emisní limit stanovený pro spalovací stacionární zdroj na základě závěrů o nejlepších dostupných technikách je považován za splněný, pokud žádná z průměrných hodnot nepřekročí specifický emisní limit a příslušná procenta hodnoty specifického emisního limitu stanovené v povolení provozu způsobem, který současně zajišťuje splnění podmínek uvedených v odstavci 1 pro hodnoty specifických emisních limitů uvedených v příloze č. 2 k této vyhlášce. V případě znečišťujících látek, pro které nejsou specifické emisní limity stanoveny v příloze č. 2 k této vyhlášce, se emisní limit stanovený pro spalovací stacionární zdroj na základě závěrů o nejlepších dostupných technikách považuje za splněný, pokud žádná z průměrných hodnot nepřekročí specifický emisní limit, případně příslušná procenta hodnoty specifického emisního limitu, stanovené v povolení provozu pro časová období. Nejsou-li v povolení provozu časová období stanovena, použijí se ta, která jsou uvedena v závěrech o nejlepších dostupných technikách.

d) Změna u výjimek z povinností spalovacích zdrojů:

Obecná ustanovení ke spalování paliv

Tato část vyhlášky se vztahuje na spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou spalována paliva, s výjimkou

j) krematorií **a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat,**

a) Změna u výjimek z povinností spalovacích zdrojů:

e) Změna u nadpisu části 8:

OBECNÉ EMISNÍ LIMITY, OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ A ROZSAH ÚDAJŮ OHLAŠOVANÝCH PROSTŘEDNICTVÍM INTEGROVANÉHO SYSTÉMU PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

f) Změna u § 6:

§ 26 **Obsahové náležitosti dokumentů a rozsah údajů ohlašovaných** prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností **(K § 12 odst. 8, § 16 odst. 10 a § 17 odst. 7 zákona)**

g) Změna u § 26, odst. 7 a 8:

(7) Náležitosti dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o **celkovém** jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, jsou stanoveny v příloze č. 18 k této vyhlášce.

(8) Údaje o spalovacím stacionárním zdroji na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností, jsou stanoveny v části B) přílohy č. 18 k této vyhlášce.

h) Vyjasnění:
Příloha č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.
POŽADAVKY NA KVALITU PALIV A HLÁŠENÍ O KVALITĚ PALIVA
Část I
Požadavky na kvalitu paliv
Stanovené limitní hodnoty obsahu prvků a jejich sloučenin jsou vztaženy k hmotnosti daného prvku.

i) Drobná změna ve vymezení platnosti jednoho z emisních limitů v příloze č. 4 (tepelné zpracování odpadů)

j) Zrušení povinnosti automatického zapnutí pomocných hořáků:
c) ve spalovně odpadu se automaticky zapne nejméně jeden pomocný hořák v každé spalovací komoře, který nesmí spalovat palivo, jehož spálením by vznikly vyšší emise než ze spalování plynového oleje, zkapalněného plynu nebo zemního plynu, v těchto případech:
1. během uvádění stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad do provozu a jeho odstavování s cílem zajistit, že stanovená teplota bude v prostoru, v němž dochází k tepelnému zpracování odpadu, udržena po celou tuto dobu, dokud je v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu, nějaký nespálený odpad,
2. pokud teplota odpadního plynu po posledním vstřiku spalovacího vzduchu poklesne pod stanovenou teplotu 850 °C nebo 1100 °C podle tepelně zpracovávaného odpadu,
3. ~~pokud kontinuální měření emisí prokáže překročení některého ze specifických emisních limitů podle bodu 1.1 části I této přílohy,~~

k) Zrušení části podmínek provozu pro zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část II Technické podmínky provozu

(1) V zásobníku odpadu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad je trvale udržován podtlak a odsávaný vzduch přiváděn do ohniště. Pokud neprobíhá spalování, vzduch odsávaný ze zásobníku odpadu se odvádí do výduchu schváleného v rámci povolení provozu.

(2) Stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad se konstruují a provozují způsobem, který zaručuje, že
Odst. (3) Za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené touto vyhláškou, lze v povolení provozu uvést technické podmínky provozu pro určité kategorie a druhy odpadu a pro určité tepelné procesy odlišně od podmínek stanovených v odstavci 2 písm. a) až c) a minimálních teplot uvedených v odstavci 2 písm. d), pokud budou dodrženy specifické

emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý stanovené v bodu 1 části I této přílohy a pokud to v případě spaloven odpadu nepovede k produkci většího množství pevných zbytků nebo k vyššímu obsahu organických látek v pevných zbytcích než při dodržení podmínek podle odstavce 2 písm. a) až c).

l) Změna nadpisů v příloze č. 8, tj. změna vymezení některých zdrojů:

2.4.1. Zplyňování nebo zkapalňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) nebo syntézních plynů (kód 3.6. přílohy č. 2 k zákonu)

~~**2.4.1. Zplyňování a zkapalňování uhlí, výroba a rafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) a syntézních plynů (kód 3.6. přílohy č. 2 k zákonu)**~~

3.1.3. Manipulace se spečencem nebo jeho zpracování (chlazení, drcení, mletí, třídění) (kód 4.1.3. přílohy č. 2 k zákonu)

3.8.5. Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou 1 tuna pokovené oceli za hodinu nebo nižší (kód 4.15. dle přílohy č. 2 zákona)

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o celkové projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

4.4.1. Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě větší než 75 t/den (kód 5.10. dle přílohy č. 2 zákona)

m) Změny v náležitostech Provozní evidence zdrojů a Souhrnné provozní evidence zdrojů.

n) Doplnění údajů v příloze č. 18 –

A) Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdro

B) Údaje ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností

Údaje uvedené v této příloze ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinnosti se vykazují způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu[4].

KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ

Vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1] a upravuje z hlediska ochrany ovzduší

a) požadavky na kvalitu lodních paliv používaných na plavidlech vnitrozemské plavby[2] a plavidlech námořní plavby[3], která plují pod vlajkou České republiky,

b) požadavky na odběr vzorků lodních paliv a ověřování jejich kvality,

c) způsob prokazování kvality lodních paliv,

d) náležitosti ohlašování údajů o kvalitě lodních paliv.

KAPITOLA III.3. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT

Toto nařízení zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1)] a upravuje
a) kritéria udržitelnosti biopaliv,

b) základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty,

c) způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely,

d) obsahové náležitosti zprávy o emisích,

e) požadavky na biopaliva, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy,

f) podmínky ověření snížení emisí z těžby,

g) požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy,

h) náležitosti certifikátů podle § 21 odst. 1 až 3 zákona,

i) náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a

j) obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby.

(NV je ze dne 16.8.2018, účinné od 30.září 2018).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o následném rušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzinu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plynných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plynných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Následuje odkaz na potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

Kritéria udržitelnosti

Zdroj informací: www.mzp.cz.

KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA

Pokud je posuzována nová provozovna, nebo se provádí revize povinností po novelách, je vhodné posoudit všechny okruhy povinností. Určitým vodítkem může být následující POSTUP IMPLEMENTACE ZÁKONA NA PROVOZOVNU:

1) **Všechny zdroje znečišťování ovzduší v provozovně je nutno zařadit mezi vyjmenované či nevyjmenované.**
2) Připravíme si mapu provozovny s vyznačením stávajících zdrojů a případných nových zdrojů (nově definovaných, zapomenutých apod.). Vypracujeme blokové schéma.
3) Zajistit vlastními silami či externími firmami místní šetření na zdroji a to na provozovaných i odstavených technologiích.
4) Je nutno vycházet ze stávajících materiálů na zdroji a ověřit, zda všechny stávající technologie v nich jsou zaneseny.
5) Zjistíme **všechny** používané suroviny. Ke všem je nutné mít k dispozici bezpečnostní datové listy (REACH).
6) Zjistíme **všechna** používaná paliva. Ke všem je nutné mít k dispozici katalogové listy, bezpečnostní datové listy nebo jiné specifikace (obsah síry apod.).
7) Pro suroviny s obsahem VOC je nutno znát obsah VOC nejlépe v hm. % a sušinu, dále obsah organického uhlíku a další vlastnosti.
8) Zjistíme všechny právní akty, vydané orgány ochrany ovzduší případně jinými orgány a ověříme jejich právní moc a platnost. Nově se budou nahrazovat povolení k provozu v případě, že budou v rozporu s požadavky na povolení dle nové legislativy nebo byla vydána před účinností zákona č. 86/2002 Sb.
9) Zjistíme datum kolaudace či uvedení do provozu pro všechny technologie.
10) Zjistíme, na kterých katastrech leží pozemky a tedy pod které orgány spadáme jako provozovatel. Je nutno zjistit aktuální spojení na tyto orgány.
11) Zjistíme, zda zdroj neleží v oblasti OZKO (oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší) či v nízkoemisní zóně apod. Důsledně zjistit nařízení orgánů pro tuto oblast.
12) Zjistíme všechny výstupy ze zdroje (bodové, liniové, plošné, nepřímé apod.).
13) Zjistíme všechny instalované odlučovače na zdroji či ostatní opatření ke snížení emisí, jejich stav. Je nezbytné zajistit jejich správnou funkci a účinnost.
14) Ověříme, zda nespadáme některou technologií pod působnost zákona 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), zkráceně nazýván zákonem o **IPPC**.
15) Dále je nutno ověřit, zda provozovna nespadá pod Integrovaný registr znečišťování (**IRZ**) nebo Evropský registr (**E-PRTR**).
16) Ke všem zdrojům (technologiím) je nutné přiřadit příslušné emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu či limity tmavosti kouře.
17) Je nutné zjistit, od kterého data tyto nové emisní limity, emisní stropy či technické podmínky provozu apod. platí. A adekvátně si pečlivě ověřit, dokdy platí stávající požadavky.
18) **Zjistit, zda budeme schopni nové emisní limity, emisní stropy a technické podmínky**

provozu plnit!!!!

19) Toto vše se zvětšeným důrazem pro lakovny a obecně zdroje emitující VOC.
20) Pro nanášení surovin s obsahem VOC může být namísto plnění emisního limitu použit tzv. emisní strop (nazývaný někdy Plán hospodaření s rozpouštědly).
21) Zjistíme, zda technologie produkuje škodliviny, které mají významný pachový vjem. V povoleních či Provozních řádech pak jsou požadována opatření a technické podmínky provozu.
22) Programy zlepšování kvality ovzduší mohou obsahovat řadu povinností, daných i jednotlivým zdrojům.
23) Podle klasifikace zdroje je třeba vypracovat či změnit Provozní evidenci.
24) Podle kategorie a kódu zdroje vypracovat Provozní řády (nově mnoho zdrojů).
25) Zjistit případný rozpor s dalšími provozními předpisy a odstranit jej.
26) Definovat možné poruchy a havárie.
27) Poplatky za znečišťování ovzduší.
28) Poskytovat informace o zdrojích znečistění ovzduší jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů orgánům ochrany ovzduší.
29) Zjistit rozsah zjišťování úrovně znečišťování (měření emisí, bilance, emisní faktory, měrná výrobní emise atd.), připravit si např. plán měření emisí nebo zjišťování rozsahu.
30) V případě, že je to možné, zredukovat počty výduchů. Emise je nutno vypouštět řízeně se znalostí všech cest, kterými emise unikají.
31) Vydávaní závazných stanovisek a povolení k provozu. Je nutno upozornit projektanty a odpovědné osoby (investiční oddělení apod.) na existenci nového zákona o ovzduší. Při podání žádostí o povolení jsou v určitých případech požadovány odborný posudek či rozptylová studie (v závislosti na stupni a charakteru řízení) a další náležitosti.
32) Závazná stanoviska a povolení zdrojům vyjmenovaným dle přílohy č. 2 zákona vydávají orgány Krajů a MHMP. U umístění **nutné stanovisko obce.**
33) Žádosti o vydání povolení k provozu mají určené náležitosti, dané přílohou č. 7 zákona. Tato povolení budou požadována i u některých stávajících zdrojů (přechodná ustanovení v § 41 zákona).
34) **Zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu musí mít vydáno závazné stanovisko** Obecního úřadu obce s rozšířenou působností **k umístění, provedení a užívání stavby** (platí pro nové zdroje).
35) Ověřit, zda v areálu podnikají cizí firmy a upozornit je na povinnosti dle zákona o ovzduší.
36) Zajistit proškolení zaměstnanců a odpovědných osob.
37) Zjistit imisní situaci v okolí a vliv vlastního zdroje na ni (znečištění ovzduší). K dispozici jsou mapy na stránkách www.chmi.cz.
38) Agenda nakládání s odpady a vztah k ovzduší.
39) Agenda odpadních vod a vztah k ovzduší.
40) Agenda látek poškozujících ozonovou vrstvu Země a fluorované skleníkové plyny.
41) Agenda povolenek k vypouštění některých látek (zákon č. 695/2004 Sb. a násl.).
42) Zjistit neshody provozovny a nové legislativy a učinit závěry.
43) Zajistit splnění nejbližších úkolů.
44) Vypracovat dlouhodobý výhled povinností – kalendář povinností!

Obdobnou pomůckou pro provozovatele může být následující „DESATERO POVINNOSTÍ“:

Základní povinnosti provozovatele zdroje znečišťování ovzduší

1. Mám správně zařazené všechny zdroje v provozovně mezi vyjmenované a nevyjmenované.
2. Znám všechny související technologie a činnosti.
3. Znám datum kolaudace či uvedení do provozu.
4. Znám čísla katastrů (ÚTJ), na kterých ležíme. Znám obec a KÚ.
5. Vím, jaká je to obec (OZKO, lázeňská zóna …).
6. Znám imisní situaci okolí (úroveň znečištění ovzduší).
7. Mám správně stanoveny emisní limity, emisní stropy, tmavost kouře a technické podmínky provozu, stanovenými zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem.
8. Znám příslušná stanoviska a povolení provozu, všechny správní akty. Mám povolení provozu.
9. Umím požádat o povolení provozu, závazné stanovisko apod. Vím kdy požádat.
10. Znám všechny suroviny a mám jejich BL či katalogové listy.
11. Znám náplně s látkami poškozující ozónovou vrstvu a klima systém.
12. Znám VOC a rozpouštědla ve své provozovně.
13. Znám příkon spalovacích zdrojů a procesních ohřevů.
14. Průběžně seřizuji hořáky a spalovací režim.
15. Znám všechna paliva, používám správná a povolená paliva, mám jejich specifikace.
16. Nesmím spalovat ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.
17. Nesmím spalovat odpady, nejsem-li spalovna (nebo mi to orgán nepovolil).
18. Spaluji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu.
19. Znám minimální požadavky na nevyjmenované spalovací zdroje a když si budu kupovat nový kotel, tak jen třídu III. a více.
20. Znám všechny komíny, výduchy, výpustě a místa úniku škodlivin do ovzduší.
21. Znám všechny odlučovače a další opatření na ochranu ovzduší.
22. Mám zavedenu Provozní evidenci. Vedu ji zodpovědně, průběžně a podle vyhlášky. Kromě toho:

    Vedu provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašuji údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu[11)];

    Provozní evidenci uchovávám po dobu alespoň 6 let v m**ístě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu ČIŽP.**

    Průběžně vést evidenci o provozu vyjmenovaných zdrojů se zápisem základních údajů (údaje o spotřebě paliva nebo údaje o výrobě, údaje o počtu provozních hodin a emisích), souhrnné údaje **1x měsíčně a ročně.**
23. Kromě SPE podávám i poplatkové přiznání a IRZ a E-PRTR a to kdykoliv musím. Vím totiž, že je několik agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE)

- Poplatkové přiznání

- Bilance VOC

- Hlášení do IRZ (E-PRTR)

- ostatní (halony, regulované látky, hlášení o kvalitě paliv apod.)

24. Mám vypracovaný Provozní řád (pokud pod něj spadám). Respektuji jej já a hlavně ZAMĚSTNANCI na provozovně.

25. Znám svou povinnost jak zjišťovat úroveň znečišťování:

    - četnost měření emisí (termíny, rozsah..),
    - bilance VOC
    - stanovení pomocí emisích faktorů či měrné výrobní emise
    - mám-li kontinuální měření, mám hejno povinností (průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem)

26. Mám plán jednorázového měření emisí, nebo toho, co jej nahrazuje.

27. Chodím na přednášky, né-li, čtu předpisy nebo mám přítele na telefonu.

28. Zajišťuju školení zaměstnanců.

29. Předložím příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší.

30. Umožním osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona.

    POZN.: Rex našeho vrátného to k východu dělá za 3 sekundy, kolik průměrný inspektor?

31. Provedu kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5, pokud pod ně spadám.

32. Jako provozovatel zdroje v rodinném domku se na mne nevztahují skoro všechny povinnosti. Nikoho tam nepustím a tak. Jenže jako uvědomělý občan:

    - Nepálím odpady.
    - Mám nový kotel.
    - Kupuju kvalitní palivo.
    - Zvu kominíka nebo osobu certifikovanou výrobcem kotle 1 x za 3 roky.
    - Nedráždím sousedy.

33. Nově jsou od 1.1.2017 koncipovány povinnosti reagovat na poruchy a havárie

    - bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,
    - omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho

prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

- odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

34. Pokud tepelně zpracovávám odpad, mám hejno povinností:

    V případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu apod.

    Zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

    Oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

35. Provozovatel chovů hospodářských zvířat má výhody ale i nevýhody. Krávy smrdí podle Zásad správné zemědělské praxe a chovatel má povolení provozu.

36. Ovzduší, to jsou i freony a halony. Vím, kde je mám, kolik jich mám a zařízení mám označené štítkem. Povinnosti mi zajišťuje osoba certifikovaná MŽP.

37. Ovzduší, to je i klima systém a fluorované skleníkové plyny.

38. Ovzduší je také CO_2.

39. Nesmím:

    - Spalovat odpady mimo určená zařízení.
    - Spalovat jiná paliva, než smím.
    - Lít VOC do kanálu.

Termínový kalendář

31. leden – dodavatel pohonných hmot podá hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely.

15. březen (poprvé 2014) – dodavatel pohonných hmot podá zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných PH.

31. březen každoročně – podat poplatkové přiznání za znečišťování ovzduší vyjmenovaným zdrojem (vypočtený poplatek ≥ 50 tis. Kč)

31. březen každoročně – ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence vyjmenovaného zdroje.

Do 4 měsíců provést jednorázové měření emisí u vyjmenovaného zdroje po prvním uvedení do provozu, po každé změně paliva nebo suroviny v povolení provozu, po každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Nejpozději 5 pracovních dnů před měřením emisí oznámit termín ČIŽP. Změnu nebo zrušení termínu plánovaného měření oznámit **nejpozději 1 den** před původně plánovaným termínem.

Do 90 dnů od provedení měření emisí předložit protokol ČIŽP.

Do 24 hodin podat zprávu KrÚ a ČIŽP o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

Do 48 hodin od vzniku technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho

prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a které není možno bezprostředně odstranit, **informovat KrÚ a ČIŽP.**

Nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu – omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu,

P**okud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin –** odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Do 25. dne měsíce uhradit zálohu na poplatek (> 200 tis. Kč) za znečišťování ovzduší.

Do 30 dnů od doručení platebního výměru uhradit poplatek za znečišťování ovzduší.

Do 31.12.2016 a poté **1x za 3 roky** provádět kontrolu technického stavu a provozu spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně.

Do 1.9.2022 zajistit provoz spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně v souladu s požadavky dle přílohy č. 11 zákona.

Do 31.12.2017 posoudit, zda novela zákona č. 369/2016 Sb., nevyžaduje změnu povolení provozu a případně požádat KU o tuto změnu (viz. přechodná ustanovení novely č. 369/2016 Sb.).

KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ

Nové předpisy jsou velmi složité, ovšem je nutná jejich dobrá znalost. Proto je většina provozovatelů musí pročíst v podstatě celé. Pro potřebu rychlé orientace v problému jsem vypracoval základní okruhy problematiky ochrany ovzduší. V nich zájemce získá rychlou a kompletní informaci jen o jednom okruhu povinností:

a) Agenda aktuální a platné legislativy ochrany ovzduší, sledování změn předpisů včetně sledování termínů, povinností a jejich změn. Metodické pokyny, výklady apod.

b) Agenda správného zařazení zdroje znečišťování ovzduší mezi vyjmenované a ostatní zdroje (dnes někdy označováno jako kvalifikace, dříve klasifikace), znalost škodlivin z něj unikající.

c) Znalost všech surovin a paliv, vstupujících do procesů.

d) Znalost a dodržování emisních limitů stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší. Emisní stropy. Imisní limity a tmavost kouře.

e) Povolovací agenda. Instalace nových zdrojů nebo změny na stávajících zdrojích s dopadem na ovzduší provádět pouze po vydání závazného stanoviska či povolení příslušného orgánu státní správy.

f) Povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší. Provozní a technologická kázeň, návody a provozní řády výrobců či dodavatelů. Odstraňování nebezpečných stavů ohrožujících kvalitu ovzduší, opatření k předcházení havárií apod..

g) Agenda Poplatků za znečišťování (Oznámení o poplatcích).

h) Zjišťování znečišťování ovzduší. Měření emisí na všech výstupech do ovzduší, stanovení emise výpočtem (bilance, kombinace měření a bilance, emisní faktory).

i) Provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).

j) Provozní řád (dříve Soubor TPP a TOO), zpracovávají provozovatelé všech zdrojů, označených ve sloupci C přílohy č. 2 k zákonu o ovzduší.

k) Agenda látek poškozujících ozónovou vrstvu a fluorovaných skleníkových plynů, agenda látek ovlivňujících klimatický systém Země a podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

l) Další okruhy.

Kapitola IV.2.1. Legislativa

Je nutné znát všechny předpisy, které v oblasti ochrany ovzduší byly vydány. V tomto materiále jsou uvedeny podrobným výčtem v kapitole I a stručně komentovány po předpisech v kapitole II (zákon) a kapitole III (jednotlivé předpisy).

Mnoho nedostatků vyplyne právě z neznalosti předpisů. A změna legislativy neznamená automaticky aplikaci nových povinností a automatickou změnu rozhodnutí. Je vhodné konzultovat obsah rozhodnutí s tím orgánem který je vydal a nespoléhat se na tvrzení jiných osob.

- Nejčastěji v tomto chybují projektanti a zástupci měřících skupin. Bez znalosti rozhodnutí v příslušné věci Vám budou tvrdit, že nyní už platí ty a ty limity.
- Koncem roku 2004!! projektant vyprojektoval ČSPH podle Opatření FVŽP, jehož části, týkající se emisních limitů byly zrušeny v roce 1997.
- I nyní, po přijetí nového zákona o ovzduší se velmi často budeme setkávat se starými předpisy.

Pro vypořádání se se základními povinnostmi v ochraně ovzduší je nutná velmi dobrá znalost objektu, který má být posouzen a to jak pro splnění povinnosti měření, vypracování Provozní evidence nebo vstupního posouzení. V praxi ochrany ovzduší je nutné vypracovat blokové schéma zdroje znečišťování ovzduší, které slouží jako praktická pomůcka pro rychlou orientaci. V legislativě není blokové schéma přímo zakotveno, ale v praxi je používáno pro agendu Souhrnů provozní evidence zdrojů (SPE) (kdysi nazýváno REZZO I - Registr emisí zdrojů znečišťování ovzduší, nyní jde o SPE). I nová pravidla pro Provozní evidenci jsou podle těchto schémat sestavena.

Blokové schéma zdroje - příklady

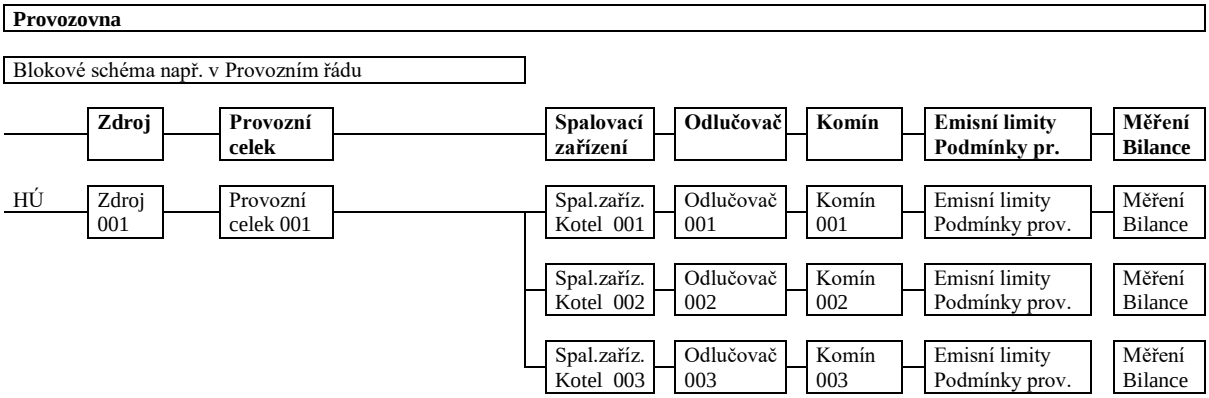

Kapitola IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.

Kvalifikace zdroje (kategorizace)

Zdroje znečišťování jsou **mobilní** nebo **stacionární.**

Stacionární zdroje:

Stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, **nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů**.

Mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení.

Spalovacím stacionárním zdrojem je stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla.

Provozovatelem je právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje.

Škodliviny

Základní definice škodlivin je ze zákona o ovzduší:

„Znečišťující látkou se rozumí každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem.“

Provozovatel musí znát všechny škodliviny, které unikají z jeho zdroje, případně, které by unikat mohly např. v případě poruch a havárií.

Seznam zdrojů je v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

Vyjmenované stacionární zdroje (příloha č. 2 zákona o ovzduší)

Vysvětlivky k tabulce:

1. **Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 9**
2. **Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 5**
3. **Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)**

Kód		A	B	C
ENERGETIKA - SPALOVÁNÍ PALIV				
~~1.1.~~	~~Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně~~	~~x~~	~~x~~*)	
~~1.1.~~	~~Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW~~	~~x~~	~~x~~	~~x~~
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X *)	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
~~1.2.~~	~~Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně~~	~~x~~		
~~1.2.~~	~~Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW~~	~~x~~	~~x~~	~~x~~
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
~~1.3.~~	~~Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně~~	~~x~~		
~~1.3.~~	~~Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW~~	~~x~~		~~x~~
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více	X	X	X

	než 5 MW			
~~1.4.~~	~~Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích ocelkovém jmenovitém příkonu od 0,3 do 5 MW~~	~~x~~		
~~1.4.~~	~~Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích ocelkovém jmenovitém příkonu nad 5 MW~~	~~x~~		~~x~~
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	x		
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	x	x*)	x
TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI				
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	x	x	x
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t	x		x
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně	x		x
2.4.	Biodegradační a solidifikační zařízení			x
~~2.5.~~	~~Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemin) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně~~	~~x~~		~~x~~
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemin) s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 1 t VOC včetně za rok			x
~~2.6.~~	~~Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m^3/den~~			~~x~~
2.6.	Čistírny odpadních vod, které jsou primárně určeny k čištění vod z průmyslových provozoven a provozů technologií produkujících odpadní vody v množství větším než 50 m^3za den			x
~~2.7.~~	~~Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel~~			
2.7.	Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			

Ostatní kategorie viz. příloha č. 2 zákona.

*) nevztahuje se na spalování zemního plynu
**) roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

§ 4 Odstavec 7)

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů **sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně[4)] a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů.** ~~Obdobně se postupuje u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.~~ **Pokud je sečtením jmenovitých tepelných příkonů nebo projektovaných kapacit stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity nepřekračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, překročena hodnota pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, zařazují se tyto zdroje do příslušného kódu v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity stacionárních zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity překračují hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, se nesčítají s příkony nebo kapacitami zdrojů, jejichž jednotlivé příkony nebo kapacity hodnotu pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu nepřekračují.** V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako

podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

§ 4, odst. 8) Odstavec 7 se nepoužije u

a) spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,

b) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více,

c) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,

d) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tyto stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně[4)], Pozn. KZ: Zemědělci

e) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu; **tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl vydán Metodický pokyn.

Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesů

Je nutné, aby provozovatel znal suroviny a paliva, které jsou v provozu zdrojů používány. Je nutné obstarat si bezpečnostní listy a vědět, jaké škodliviny se uvolňují. Další informace jsou v materiálech od výrobce či dodavatele (průvodních technických či katalogových listech apod.).

Základní požadavky na paliva a suroviny dává nový zákon o ovzduší a nový prováděcí předpis.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Biomasa ke spalování

biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující odpad použitý jako palivo:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,

2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,

3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spoluspaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,

4. korkový odpad,

5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Spalování dřevotřísky a dalších surovin

§ 15, odst. 5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku

ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Požadavky na kvalitu paliv

§ 17 **Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění** (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu[2)]. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky[2)].

§ 18 **Ohlašování údajů o kvalitě paliv** (K § 16 odst. 8 zákona)
(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně**, pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Těkavé organické látky (VOC)

Zákon o ovzduší - § 18 **Povinnosti osob nakládajících s vybranými výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvami a laky**

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě **výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak** uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby **včetně adresy a identifikačního čísla provozovny přiděleného prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností**. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak uvedené uvedený v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) Použití výrobků pro opravy nátěru silničních vozidel, barev nebo laků uvedených v prováděcím právním předpisu, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, je zakázáno s výjimkou použití v rámci provozu stacionárního zdroje uvedeného pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. § 23 **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek** (K § 18 odst. 4 zákona)

(1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen "vybrané výrobky") je uvedený v části I **přílohy č. 7 k této vyhlášce.**

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny
a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen "netěkavé látky") v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm^3, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

Kapitola IV.2.4. Znalost a dodržování emisních limitů, stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší, plnění emisních stropů, imisní limity a tmavost kouře

ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 3 **Přípustná úroveň znečištění**

(1) Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.

(2) Přípustná úroveň znečištění stanovená podle odstavce 1 se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

§ 4 **Přípustná úroveň znečišťování**

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a

b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro stacionární zdroj.

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu[4)] nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

IV.2.4.1 - EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU

Specifické emisní limity jsou uvedeny v novém prováděcím předpisu. Drtivá většina zdrojů má stanoveny specifické emisní limity, problémem je, že provozovatel je často nezná a neví, které má plnit.

Obecně je velkým nedostatkem na zdrojích právě neznalost aktuálně platných povinností. Existují podniky, které mají složitou výrobu a v jedné hale je mnoho technologií, často spojených do jednoho komína. Výrobek jde do dalších hal, ale někdy ne. Jedna hala obsahuje i několik desítek pracovišť, které by samy byly zdrojem. Je nutné postupovat individuálně s dobrou znalostí zdroje (viz. blokové schéma).

Platí, že pokud je současně s koncentračním limitem stanoven i hmotnostní tok, hmotnostní tok škodliviny se sčítá pro všechny výduchy, ale koncentrace se posuzuje pro každý výduch či komín zvlášť.

Otázky a odpovědi MŽP:

Dotaz k § 4 odst. 3

Je stanoveno, že pokud je pro zdroj stanoven specifický emisní limit či emisní strop, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Znamená to, že například u lakovny s přímým procesním ohřevem nebude možné stanovit obecné emisní limity pro znečišťující látky vznikající v rámci spalovacího procesu? Stejná situace nastane i u dopalovacích jednotek tiskařských strojů. Přitom emise NOx z dopalovacích jednotek při špatném seřízení mohou být problém a takhle úplně vypadnou z dohledu.

Odpověď:

Z cit. ustanovení zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že zdroje, které nemají stanoven specifický emisní limit (v povolení provozu nebo závazném právním předpisu), mají povinnost dodržovat obecné emisní limity (a naopak zdroje, které mají stanoven k plnění, byť jediný specifický limit, nemají povinnost dodržovat obecné emisní limity). Stanovení obecných emisních limitů k plnění tedy není nutné, protože povinnost dodržovat obecné emisní limity vyplývá přímo ze zákona (je to obecná

povinnost, která není spojena s povinností provádět měření, nicméně kontrola dodržování ze strany státního orgánu je možná). Pokud zdroj má povolení provozu a je vhodné jej regulovat z hlediska vybraných emisí znečišťujících látek, měl by povolující orgán takové látky stanovit k plnění přímo v povolení formou specifického emisního limitu pro relevantní znečišťující látku/látky.

Dotaz k § 4 odst. 3

Specifický emisní limit nemusí krajský úřad stanovovat v rozhodnutí, stačí, že je pro zdroj uveden v emisní vyhlášce. Pak se na zdroj nevztahují obecné emisní limity. Pokud by u lakovny s dopalovací jednotkou nebyly uvedeny obecné emisní limity pro CO a NOx v rozhodnutí, tak je plnit nemusí?

Odpověď:

Ano, pokud bude mít vyhláškou vyjmenovaný stacionární zdroj specifický emisní limit ve vyhlášce, vztahuje se na něj rovnou jak tento specifický emisní limit, tak četnost měření dle vyhlášky. A nevztahuje se na něj žádný z obecných emisních limitů. Pokud máte stacionární zdroj zařazený jako aplikace nátěrových hmot (kód 9.8 přílohy č. 2 k zákonu) a jako nedílná součást tohoto zdroje je v povolení provozu uvedena dopalovačka, tak pro stacionární zdroj, což je aplikace nátěrových hmot, bude platit jen emisní limit na TOC resp. VOC dle vyhlášky. Pokud byste chtěli s ohledem na složení spalin regulovat i NOx a CO, musíte stanovit pro tyto látky specifické emisní limity v povolení. Pokud máte dopalovačku vedenou jako samostatný nevyjmenovaný stacionární zdroj, vedle aplikace nátěrových hmot, tak pokud nebude mít v povolení provozu specifický emisní limit, tak pro ni platí obecné emisní limity, kde jsou rovněž emisní limity pro CO a NOx i TOC. Oba případy jsou teoreticky možné – záleží na tom, jak je to povolené.

Dotaz k § 11 odst. 2 písm. d) - zpřísňování specifických emisních limitů – lze v rámci povolení provozu zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) zpřísnit specifické emisní limity stanovené v prováděcím právním předpisu? V ustanovení § 4 odst. 3 je uvedeno, že specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem, domníváme se tedy, že by to mělo být možné.

_ Odpověď:

Ano, zpřísňování emisních limitů v rámci individuálních povolení provozu zákon předpokládá a umožňuje.

Emisní limity – Stacionární spalovací zdroje

§ 14 **Specifické emisní limity (**K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. **Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.**

Odst. 3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o

celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15 **Technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavování z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

Odst. 2) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 3) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 4) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 6) Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovena v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

Emisní limity – Zdroje tepelně zpracovávající odpad (Spalovny odpadu)

§ 20 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k používání organických rozpouštědel (kódy 9.1. až 9.24. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 21 **Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami**

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k nakládání s benzínem (kódy 10.1. a 10.2. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

Emisní limity – Ostatní zdroje

§ 24 **Specifické emisní limity a technické podmínky provozu** (K § 4 odst. 9 zákona)

Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen "ostatní stacionární zdroje") jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW příkonu

§ 16, odst. 2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu[12)], že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu.

§ 17 **Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje**

Odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

Přechodná ustanovení § 41

(16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 17 **Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje**
h) provádět ~~jednou za dva kalendářní roky~~ pravidelně nejméně jednou za tři roky prostřednictvím fyzické osoby, která byla proškolena výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií[33)], považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.

Přechodná ustanovení § 41

(15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na **pevná paliva** o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) **nejpozději do 31. prosince 2016.**

Odst. 5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.

EMISNÍ LIMITY A PROBLEMATIKA PACHOVÝCH LÁTEK

Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny. Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu). Nyní nově má MŽP možnost tyto limity vyhláškou stanovit.

§ 5, odst. 9 zákona - Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro látky obtěžující zápachem,

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ ZÁPACHEM

Specifický emisní limit pro znečišťující látku nebo skupinu látek obtěžující zápachem se stanoví následujícím postupem:

a) zjistí se množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem,
b) identifikují se vhodná primární i sekundární opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a jejich účinnost,

c) v návaznosti na stanovené výchozí množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, vybraná opatření a jejich účinnost se stanoví výstupní množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu,

d) specifický emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem se stanoví tak, aby s ohledem na způsob vyhodnocování plnění specifického emisního limitu a proměnlivost provozních podmínek zajišťoval provoz stacionárního zdroje na úrovni odpovídající stanovenému výstupnímu množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, a aby současně zajišťoval správnou funkci nebo provádění opatření ke snižování emisí.

Výše uvedený postup je možné využít, pouze pokud lze znečišťující látky obtěžující zápachem u stacionárního zdroje odvádět definovaným výduchem.

EMISNÍ LIMITY TMAVOSTI KOUŘE

Přípustná tmavost kouře bude uvedena v příloze k nové vyhlášce. Nyní bude používána pouze Riengelmanova stupnice.

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze šesti čtvercových polí tvořených pravoúhlou sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,

b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,

c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,

d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,

e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,

f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,

b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a

c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře ze třiceti odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(1) Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženou, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší nebo jiné barvy než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice.

KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.

Stejně jako v předchozí legislativě je nově zanesena povinnost získat závazné stanovisko a/nebo povolení k celé řadě instalací či jejich změn. Tato povinnost je dána § 11 zákona o ovzduší, kde je toto blíže specifikováno.

Jako velmi důležité se ukazuje konzultovat předem záležitosti výstavby nových zdrojů či instalace nových technologií předem u kompetentních orgánů. Předchází se tak případným nedorozuměním. Při vývoji zákonů a obrovskému množství technologií se může stát, že to co platilo delší dobu (co mi to povídáte, já to dělám 20 let), může být považováno za porušení zákona.

Provozovatelé všech vyjmenovaných zdrojů již musí mít povolení provozu (nebo o něj požádáno, nebo se jejich povolení dle předchozího zákona shoduje s požadavky na nová povolení).

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší - § 11 zákona

§ 11, odst. 1) Ministerstvo vydává

a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,

b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen "pozemní komunikace") a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu[6],

c) **rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje** využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle odstavce 2 písm. b) až d) a stanoví se jím**, zda jde o stacionární zdroj, jehož provozovatel je povinen plnit stejné povinnosti, jaké jsou tímto zákonem stanoveny provozovateli stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Ministerstvo v rozhodnutí stanoví,**

1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie podle odstavce 9, případně pro jaké znečišťující látky,

2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření podle odstavce 5,

3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle odstavce 2 písm. d),

4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

§ 11, odst. 2) Krajský úřad vydává

a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,

b) závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu **k řízením podle jiného právního předpisu[6],**

c) závazné stanovisko k provedení stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu **k řízením podle jiného právního předpisu[6],**

6) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen "povolení provozu").

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k umístění, provedení a užívání stavby stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle jiného právního předpisu[6]. Závazné stanovisko se nevydává k vodním dílům určeným pro čištění odpadních vod do kapacity 50 ekvivalentních obyvatel, jejichž podstatnou součástí jsou výrobky označované CE podle jiného právního předpisu[12)].

(4) Obecní úřad může vydat své vyjádření k řízení podle odstavce 2 písm. b), a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak.

Přechodná ustanovení (z § 41):

- Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 ***(Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pozn. KZ)*** **a § 11 odst. 1 písm. h)** ***(regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů, pozn. KZ)*** **zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.**

- Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.

- Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

- Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Přechodná ustanovení z novely č. 369/2016 Sb.

1. Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož povolení k provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o změnu povolení provozu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, kterému vznikla povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nevztahuje, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Nízkoemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů se považují za nízkoemisní zóny stanovené podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto

zákona. V případě změny nebo zrušení nízkoemisní zóny stanovené podle dosavadních právních předpisů je nutné nízkoemisní zónu nově stanovit postupem podle § 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 11 zákona

(8) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) a c) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu6), předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW **včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce,** a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(9) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 písm. b) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW **včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce,** a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

(10) Žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jde-li o spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je povinen spolu se žádostí o vydání závazného stanoviska přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,

b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení,

c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(11) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) obsahuje

1.1. Jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo žadatele, podpis osoby k tomu oprávněné v souladu s výpisem z obchodního rejstříku, popřípadě pověřené k jednání na základě plné moci vystavené statutárním zástupcem, a dále identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu také jméno fyzické osoby autorizované pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu.

1.2. Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně4), včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

1.3. Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,

b) technickou zprávu,

c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry, specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry),

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.

1.4. Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.

1.5. Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.

1.6. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce, vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla a způsob využití vyrobeného tepla.

1.7. Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.

1.8. Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

(2) Inspekce může vydat své vyjádření k vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) a k řízení o povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření inspekce je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b), **§ 11 odst. 2 písm. b) a c)** nebo § 11 odst. 3 a povolení provozu stacionárního zdroje v případě, že nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu[6)], obsahuje podmínky umístění **nebo provedení** stacionárního zdroje a umístění stavby pozemní komunikace. V případě uložení kompenzačních opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo jiných kompenzačních opatření zajišťujících snížení úrovně znečištění obsahuje závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. b) také příslušná kompenzační opatření.

§ 12, odst. 4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,

c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu[4)], které je stacionární zdroj součástí,

d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),

f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,

g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3,

h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,

i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů, nebo

j) podmínky pro umístění stacionárního zdroje, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu[6)] **nebo**

k) podmínky pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušebního provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) nelze vydat územní rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů[6)]. Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat stavební povolení nebo povolení hornické činnosti podle jiných právních předpisů[6)].

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu na vědomí. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu **stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad** jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění podle § 11 odst. 5.

KOMPENZACE

§ 11, odst. (5) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1

kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje, jehož příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

(6) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 5, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km^2 vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(7) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska. Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel o vydání závazného stanoviska k novému stacionárnímu zdroji, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změní povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem o vydání závazného stanoviska a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního souhlasu pro pozemní komunikaci dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Kompenzační opatření

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umisťovaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ

KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..

Povinnosti zdrojů jsou zejména v zákoně č. 201/2012 Sb., a v prováděcích předpisech.

§ 17, odst. 1:

a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, **v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem**,

b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,

c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,

d) předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,

e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,

f) provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5,

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

h) provádět ~~jednou za dva kalendářní roky~~ pravidelně nejméně jednou za tři roky prostřednictvím fyzické osoby, která byla proškolena výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií[33)], považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.

(2) **Vznikne-li důvodné podezření, že provozovatel spalovacího stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, porušil některou z povinností podle odstavce 1, avšak toto porušení nelze prokázat bez provedení kontroly spalovacího stacionárního zdroje, jeho příslušenství nebo používaných paliv, obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele na tuto skutečnost písemně upozorní a poučí jej o povinnostech provozovatele spalovacího stacionárního zdroje stanovených v odstavci 1 a o následcích opakovaného důvodného podezření na jejich porušení v podobě provedení kontroly. Pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že tento provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odstavce 1, je kontrolující oprávněn vstoupit do jeho obydlí za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Vlastník nebo uživatel těchto prostor je povinen umožnit kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům.**

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,

c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému **plnění** ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu[11)]; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; **povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,**

d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,

i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. a).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky. Obec může vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložením, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

(7) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence **a náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění** a referenční finanční limit pro provedení této kontroly, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km.

§ 17a **Databáze odborně způsobilých osob**

(1) Databáze odborně způsobilých osob je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o odborně způsobilých osobách a umožňuje komunikaci provozovatele s výrobcem spalovacího stacionárního zdroje týkající se dostupnosti odborně způsobilé osoby podle § 17 odst. 1 písm. h). Správcem databáze odborně způsobilých osob je ministerstvo.

(2) V databázi podle odstavce 1 jsou vedeny tyto údaje o odborně způsobilých osobách:
a) jméno a příjmení,

b) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,

c) adresa sídla,

d) další kontaktní údaje (telefon, elektronická adresa),

e) rozsah oprávnění (typy spalovacích zdrojů) a

f) platnost oprávnění.

(3) Údaje podle odstavce 2 do databáze odborně způsobilých osob vkládá a aktualizuje výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který byl k tomuto účelu registrován ministerstvem.

(4) Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o odborně způsobilé osobě do 30 dnů od udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny.

KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY).

§ 6 **Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování**

Odst. 1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop,

anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu

nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu, a

b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. Výpočet namísto měření se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výduchů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) stanoveno jinak.

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí. **Povinnost provést ověření správnosti výsledků kontinuálního měření je považována za splněnou provedením kalibrace kontinuálního měření emisí v souladu s určenými technickými normami.**

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekcí není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem **1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let.** To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší.

(9) Ministerstvo vyhláškou stanoví stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečišťování, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob stanovení počtu provozních hodin.

VYHLÁŠKA č. 415/2012 Sb., ze dne 21. listopadu 2012, o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

§ 1 Předmět úpravy

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie1) a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

§ 3 **Intervaly jednorázového měření** (K § 6 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Jednorázové měření emisí se provádí **nejpozději do 4 měsíců** po

a) prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,

b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo

c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Odst. 2) V případě tepelného zpracování odpadu činí lhůta podle odstavce 1 pouze 3 měsíce.

Odst. **3**) Kromě měření **podle odstavců 1 a 2** se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky
1. u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–15 t/rok,

(POZN. KZ – polygrafické zdroje uvedeného rozmezí)

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. S projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–5 t/rok,

(POZN. KZ – aplikace nátěrových hmot, nátěry dřevěných povrchů a impregnace dřeva - uvedeného rozmezí)

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5–2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–20 t/rok a bodu 4.4.,

(POZN. KZ – 4.3. přestříkávání vozidel v rozmezí 0,5–2 t/rok, 4.4. nanášení práškových NH a 9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasycených polyesterových pryskyřic 0,6-20 t)

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,

POZN. KZ:

- 2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí,

- 3.8.1. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m3 včetně (vyjma oplachu), **procesy bez použití lázní,**

- kapitola 4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (z části Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření),

- 6.6. Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m^3 včetně

- 6.13. Krematoria

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., **3.8.3.** a 5.2.1., **pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,**

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,

POZN. KZ:

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

3.5.2. Žíhací a sušící pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,

POZN. KZ:

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,

POZN. KZ:

4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie, aj.) (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)

10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků,

POZN. KZ:

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Nebo

11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je **současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování**; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad pokud jde o měření těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“), polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“) a dále o měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,

2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepleném příkonu 50 MW a vyšším.

Odst. 4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených

a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce.

Odst. 5) Jednorázové měření podle odstavce 3 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

Odst. 6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 3 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

a) u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,

b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,

POZN. KZ: 3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,

POZN. KZ:

1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemin) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně(kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)

2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

3.8.3. Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je vyšší než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

3.8.4. Svařování kovových materiálů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je roven nebo vyšší 1000 kVA (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)

6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Odst. 7) Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

Odst. 8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 3, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

Odst. 9) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 3 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 12 **Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem** (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů
a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),
b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo
c) jako součin měrné výrobní emise **stanovené jednorázovým autorizovaným měřením** a příslušné vztažné veličiny, pokud ~~nelze použít způsob podle písmene a) nebo b)~~ ~~a~~ je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Všichni provozovatelé vyjmenovaných zdrojů jsou povinni vypracovat a vést tzv. Provozní evidenci zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. c)

vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu[11]; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v m**ístě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací**,

Blokové schéma je vlastně grafické znázornění provozní evidence podle nové vyhlášky. Evidence zachovává uvedenou posloupnost a podle schématu může být velmi dobře zavedena.

Provozní evidence je povinná pro všechny vyjmenované zdroje znečištění ovzduší, výjimku tvoří pouze zemědělské zdroje (chovy hospodářských zvířat). Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zdroj znečišťování.

Rozsah přináší nová vyhláška.

Povinnosti lze shrnout zhruba následovně:

Denně - vhodné zavést stručné a přehledné tabulky, do kterých obsluha či mistr zaznamená proměnné údaje. Lze využít existující provozní záznamy. Z praxe víme, že telefonování ekologovi jednou za den či za směnu může selhat. Je-li nemocen nebo nepřítomen, evidence se nevede, což je porušení předpisů. A když závod nemá ekologa, není komu volat. Tabulky pak denně, týdně či nejvýše jednou měsíčně zaslat tomu, kdo zpracovává evidenci (ekolog, mistr, vedoucí apod.). Důraz však musí být kladen na pracovníky přímo ve výrobě. Ideální je rovněž, při větších zdrojích, počítačové zpracování.

Měsíčně – doporučuji vypracovat souhrny proměnných údajů

Ročně - do 31.3. vypracovat roční souhrny (SPE) a zaslat na příslušný orgán.

Při změnách stálých údajů - zaregistrovat tyto do provozní evidence

Uschovávat jak měsíční souhrny, tak i roční přehledy a to po dobu 6 let.

Nejčastější omyly, chyby a zanedbání povinností provozovateli.

- Evidenci využít jako přílohu pro výpočet poplatků, avšak nezapomínejte na výpočet částky a způsob, jakým jste k němu dospěli. Přiložte měření či citujte literaturu.

- Je-li za jedním plotem v areálu více subjektů, vedou evidenci zvlášť.

- Velcí provozovatelé samozřejmě mohou vést několik knih evidence, např. po divizích, ale vždy by měla existovat kniha či složka, které zajistí jejich provázanost.

- Zdroj v pronájmu – rozhodující je, kdo zdroj fakticky provozuje. Nájemce se nesmí vymlouvat na majitele a majitel na nájemce a oba na Ferdu z Kotěhůlek. Předpisy jasně hovoří o provozovateli a tedy většinou jde o nájemce. Může být smluvně určeno jinak.

- Provozovatelé nedokáží stanovit, co je havárie. Předpisy ji nedefinují moc jasně, a v praxi je to dost nejasné.

- Ne každá porucha je havárie a měla by být nahlášena, ale závady by měly být vždy zaznamenány a to i kvůli případným stížnostem a kontrolám.

- Dojde ke změně stálých údajů, majitele apod., ale evidence se nemění. Nový majitel se o ni nezajímá, vymění se obsluha. Evidence je zavedena, ale časem se přestane vést. Zejména při fluktuaci zaměstnanců je toto častým jevem.

- Po odchodu ekologa se na to zapomene. Případně při snižování stavů je ekolog první "na ráně".

- Provozovatelé podceňují stížnosti a havárie, převládá názor nic nehlásit a nějak to dopadne.

- Provozovatelé vycházejí z předpokladu, že "zatím o nás neví", tak to radši nebudeme ani dělat ani zasílat. Jde o dočasnou výhodu. Poplatky i pokuty lze napočítat za více let nazpátek a pokuty jsou dost citelné. Pokud se ukáže úmysl, například pokud byl některým z orgánů upozorněn při povolovacím řízení, takovémuto "serioznímu" provozovateli bude kontrolní orgán věnovat jistě adekvátní pozornost.

- Vedoucí nekontrolují obsluhu, pouze tak měsíc až dva po kontrole a dále nic.

- Častý "argument" zní "Ekolog tady není a já to nemám" evidence musí být kdykoliv dostupná na zdroji.

Často jsou nabízeny počítačové programy, který slouží evidenci. Je nutné však je aplikovat na daný zdroj a **přemýšlet u toho!** Při vhodném použití považuji počítač za vynikající nástroj evidence.

Postup při hlášení havárie zdroje:

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. f)

Nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍ EVIDENCE

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČ), bylo-li přiděleno, obchodní firma, sídlo a statutární zástupce nebo jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu.

Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP), bylo-li přiděleno, název, počet stacionárních zdrojů v provozovně, adresa provozovny*), kód územně technické jednotky*), odpovědná osoba, aktuální znění povolení provozu.

1.2. Údaje o stacionárním zdroji

Stálé údaje

Pořadové (příp. také evidenční) číslo každého stacionárního zdroje v rámci provozovny, název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace, typ stacionárního zdroje, zařazení stacionárního zdroje podle zákona, výrobce, datum uvedení do provozu, směnnost, denní, týdenní a roční rytmus, jmenovitý tepelný výkon a příkon, projektovaná kapacita spalovny odpadu nebo výroby, tepelná účinnost spalovacího stacionárního zdroje podle výrobce, druh topeniště, instalovaný elektrický výkon, druh výrobku, měrná jednotka množství výrobku, pořadová příp. evidenční čísla technologií ke snižování emisí a komínů nebo výduchů do nichž je stacionární zdroj zaústěn.

Proměnné údaje

Provozní hodiny (rok, měsíc, den), využití kapacity v %, množství vyrobené elektrické energie a množství vyrobeného tepla, včetně podílu množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, množství výrobku, adresy lokalit, pokud by se jednalo o zdroj, u nějž byla kalendářním roce provozována činnost na několika místech. **U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, dosahované teploty a doby setrvání.**

1.3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

Proměnné údaje

Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu (den[**)***], měsíc[***)] rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2. **U spaloven odpadu, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, hodnoty parametrů uvedených v odstavci 2 písm. a) části II přílohy č. 4.**

1.4. Údaje o technologiích ke snižování emisí

Stálé údaje

Evidenční čísla a druh a počet technologií ke snižování emisí, výrobce, datum uvedení do provozu, odlučované znečišťující látky, garantovaná účinnost technologie ke snižování emisí případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

Proměnné údaje

Provozní doba (pokud je odlišná od provozních hodin stacionárního zdroje), provozní účinnost, údaje o špatném fungování a o poruchách, objemový tok odpadního plynu, provozní parametr stanovený v provozním řádu dokladující plnění emisního limitu.

1.5. Údaje o komínech a výduších

Stálé údaje

Pořadové, případně také evidenční číslo komínu nebo jiného výduchu, výška komínu od paty komínu, výška výduchu, převýšení ústí komínu nebo jiného výduchu nad okolním terénem, průřez v koruně komínu, zeměpisné souřadnice paty komínu nebo výduchu[*)], materiál a tepelně-izolační vlastnosti komínu, vypouštěné znečišťující látky.

Proměnné údaje

Průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem nebo výduchem z technologie ke snižování emisí v místě měření emisí, v případě vypouštění emisí chladicí věží obsah vodní páry v odpadním plynu v %, časový režim vypouštění emisí z komína, výduchu nebo výpusti a provozní hodiny komína (výduchu nebo výpusti, pokud jsou odlišné od provozních hodin stacionárního zdroje).

1.6. Údaje o emisích

Stálé údaje

Seznam znečišťujících látek, které má stacionární zdroj povinnost zjišťovat, na které látky se vztahuje jednorázové a na které kontinuální měření emisí **a na které povinnost zjišťovat úroveň znečišťování výpočtem.**

Proměnné údaje

Naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, hmotnostní tok znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, datum jednorázového měření emisí, datum ověření správnosti údajů kontinuálního měření, datum kalibrace systému kontinuálního měření, záznamy o překročení emisních limitů a přijatých opatřeních, roční hmotnostní bilance těkavých organických látek u stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, s výjimkou činnosti nanášení práškových plastů uvedené v části II bodu 4.4. přílohy č. 5**, emisní faktory použité pro výpočet.**

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů **a postup stanovení úrovně znečišťování výpočtem.**

*) V případě zdroje, u nějž je v povolení provozu stanovena činnost na několika místech, zástupná adresa sídlo krajského úřadu, který vydal povolení provozu zdroje.

**) Neplatí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším, spalující výhradně zemní plyn

***) Neplatí pro záložní zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. s dobou provozu do 300 h ročně.

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.

Důležitou povinností je vypracování Provozního řádu. **Povinnost je uložena zákonem a prováděcí předpisy ji rozvíjejí a přesně vymezují.**

Příloha č. 2 Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou (kromě ostatních):

- provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

§ 17 **Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje**

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

e) bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.

Informace o Směrnicích (české překlady) jsou ke stažení např. na internetových stránkách ČHMU www.chmi.cz nebo na MŽP www.mzp.cz.

Nyní platí přímo požadavky:

Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech. Účinnost od 1.9.2012.

(1) Tento zákon navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie[1),2)] a upravuje práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země před nepříznivými účinky regulovaných látek podle článku 3 odst. 4 nařízení č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění (dále jen "regulovaná látka"), a fluorovaných skleníkových plynů.

§ 4 **Podmínky provozu zařízení obsahujícího regulované látky**

(1) Zařízení obsahující nejméně 300 kg regulovaných látek je možné provozovat pouze, pokud je v něm instalován systém detekce úniků. Osoba provozující toto zařízení kontroluje systém detekce úniků alespoň jednou za 12 měsíců.

(2) Osoba provozující zařízení s obsahem nejméně 3 kg regulovaných látek je povinna vést evidenční knihu zařízení, uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let a předložit ji ke kontrole na výzvu kontrolního orgánu. Do evidenční knihy zařízení se zaznamenají

a) údaje podle článku 23 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009,

b) množství náplně a druh regulované látky,

c) datum servisních činností,

d) úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky,

e) číslo certifikátu osoby provádějící servisní činnost, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,

f) stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady,

g) výsledek provedené revize,

h) množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem,

i) množství a druh doplněného oleje,

j) množství znovuzískané regulované látky nebo oleje a jejich další použití; při jejím předání certifikované osobě číslo jejího certifikátu, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,

k) při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku nebo fluorovaný skleníkový plyn označení této nové regulované látky nebo fluorovaného skleníkového plynu a jejich množství.

Vyhláška **č. 257/2012 Sb.**, o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Platnost od 1.9.2012.

Předmět úpravy

Tato vyhláška v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie[1),2)] stanoví vzor evidenční knihy zařízení, vzory pro podávání zpráv, postupy pro činnosti uvedené v § 10 odst. 1 a 2 zákona s výjimkou postupů spočívajících v kontrole těsnosti chladicích nebo klimatizačních zařízení anebo

systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny, a rozsah požadovaných znalostí ke znovuzískávání, regeneraci nebo zneškodňování látek, které poškozují ozonovou vrstvu (dále jen "regulovaná látka").

Kde se dá najít seznam regulovaných látek?

Seznam regulovaných látek je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu**.

Nejnebezpečnějšími látkami pro ozonovou vrstvu jsou halony. Jedná se o skupinu látek, jejichž molekuly obsahují kromě chloru a fluoru také brom a které mají nejvyšší potenciál poškozovat ozonovou vrstvu (tzv. ODP potenciál, v případě halonů se pohybuje od 3 do 10). Halony jsou využívány především v požární technice. Dovoz halonů do České republiky byl ukončen v roce 1995 a nadále jsou halony využívány pouze pro tzv. „kritická použití“, která zahrnují požární ochranu v letectví a vojenské technice.

Sebrané použité halony jsou recyklovány a shromažďovány v Halonové bance ČR.

CFC (chlorfluoruhlovodíky, tzv. tvrdé freony) jsou látky s ODP potenciálem okolo jedné, tudíž jsou méně nebezpečné než halony. Zákaz jejich dovozu platí od roku 1995 a veškeré jejich použití včetně recyklovaných CFC bylo zakázáno v roce 2004. CFC byly využívány zejména v chladicí technice a také jako rozpouštědla pro celou řadu aplikací. V současné době jsou CFC nahrazeny jinými látkami, které nepoškozují ozonovou vrstvu.

Látky HCFC (tzv. měkké freony) mají ODP potenciál menší než 0,1 a patří k nejméně nebezpečným látkám s potenciálem poškození ozonové vrstvy. Používají se pro podobné účely jako CFC a dosud je možno je používat v některých typech starších chladicích zařízeních. Úplný zákaz použití HCFC vstoupí v platnost v roce 2015.

Methylbromid je látka srovnatelná svou nebezpečností s CFC (ODP potenciál 0,6) a využívá se především jako pesticid v zemědělství a pro ošetřování zboží před dálkovou přepravou. Česká republika již nahradila methylbromid alternativními technologiemi a zastavila jeho používání v roce 2002.

Kde se dá najít seznam fluorovaných skleníkových plynů?

Seznam fluorovaných skleníkových plynů je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech. Dnes nařízení 517/2014**

Fluorované skleníkové plyny, označované také jako tzv. F-plyny, se dělí do skupin obsahujících částečně fluorované uhlovodíky (látky HFC), zcela fluorované uhlovodíky (látky PFC), a fluorid sírový (SF6). Jejich seznam je uveden v příloze k Nařízení (ES) 842/2006. V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako náhrada dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony).

F-plyny mají řadu velmi dobrých technických vlastností, pro které jsou v praxi široce používány. Jde o stejné případy použití jako byly případy dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony). V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako jejich náhrada.

F-plyny jsou se používají hlavně v oboru chladírenství, klimatizace a tepelných čerpadel, ve výrobě a aplikacích tepelných izolací, jako hasiva v požární ochraně, při výrobě obuvi, průmyslových elektrických spínačů apod. Celosvětová výroba a spotřeba představuje každoročně asi milion tun a má stoupající tendenci. Tyto látky se při jejich používání dostávají formou emisí do ovzduší jako jeho znečisťující složky. Chemicky jsou velmi stálé a v atmosféře přetrvávají desítky až stovky let. Nepříznivě přispívají ke změně globálního klimatu, za které se považuje především jeho oteplování.

Některé z nich jsou více než tisícinásobně škodlivější než oxid uhličitý, mají vysoký potenciál globálního oteplování (GWP – global warming potential).

Podle Kjótského protokolu se emise F-plynů započítávají do limitů snížení emisí skleníkových plynů, kterých mají jeho signatářské země, včetně EU, v příštích letech dosáhnout. Pro EU to není snadný úkol a proto její vrcholové orgány přijímají další přísná opatření k jeho splnění.

Předepsaná opatření směřují především k předcházení emisím těchto látek jejich znovuzískáním z vyřazených zařízení, prováděním pravidelných měření úniků těchto látek ze zařízení a stanovení kvalifikace potřebné k servisním úkonům, které jsou na zařízeních prováděny.

http://www.mzp.cz/cz/provadeci_narizeni_ek

ZPŮSOB VÝPOČTU CELKOVÉHO GWP SMĚSI

GWP směsi se vypočítá jako vážený průměr odvozený od součtu hmotnostních zlomků jednotlivých látek vynásobených jejich GWP, pokud není uvedeno jinak, včetně látek, které nejsou fluorovanými skleníkovými plyny.

Σ (látka X % X GWP) + (látka Y % X GWP(+ (látka N % X GWP) / 100

kde % je podíl na hmotnosti s tolerancí +/– 1 %.

Například: použití vzorce u směsi plynů tvořené 60 % dimethyletheru, 10 % HFC–152a a 30 % isobutanu:

Σ (60 % X 1) + (10 % x 124) + (30 % X 3) / 100 → celkový GWP = 13,9

Při výpočtu GWP směsí se používá GWP nefluorovaných látek. U jiných látek, které v příloze uvedeny nejsou, se použije výchozí hodnota 0.

OMEZOVÁNÍ ÚNIKŮ

Článek 3

Prevence vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů

1. Úmyslné vypouštění fluorovaných skleníkových plynů do atmosféry je zakázáno, pokud toto vypouštění není technicky nezbytné pro určené použití.

2. Provozovatelé zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny, přijmou preventivní opatření, aby zabránili jejich neúmyslnému vypouštění (dále jen „únik“). Přijmou veškerá technicky a ekonomicky proveditelná opatření za účelem minimalizace úniků fluorovaných skleníkových plynů.

3. Je-li zjištěn únik fluorovaných skleníkových plynů, provozovatelé zajistí, aby bylo zařízení bez zbytečného prodlení opraveno.

Pokud je zařízení předmětem kontroly těsnosti podle čl. 4 odst. 1 a netěsnost byla u tohoto zařízení opravena, provozovatelé zajistí, aby toto zařízení do jednoho měsíce po jeho opravě zkontrolovaly certifikované fyzické osoby, které ověří, zda byla oprava účinná.

Kontrola těsnosti

1. Provozovatelé zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO 2 nebo větším v jiné než pěnové formě, zajistí u tohoto zařízení kontroly těsnosti.

Na hermeticky uzavřené zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství nižším než 10 tun ekvivalentu CO_2 , se kontroly těsnosti podle tohoto článku nevztahují, pokud je toto zařízení označeno jako hermeticky uzavřené.

Kontroly těsnosti podle tohoto článku se nevztahují na elektrické spínací zařízení, pokud splňuje jednu z těchto podmínek:

a) má podle technické specifikace prověřenou míru úniku nižší než 0,1 % za rok a je příslušně označeno;

b) je vybaveno přístrojem pro sledování tlaku či hustoty; nebo

c) obsahuje méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

2. Odstavec 1 se vztahuje na provozovatele následujících zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny:

a) stacionární chladicí zařízení;

b) stacionární klimatizační zařízení;

c) stacionární tepelná čerpadla;

d) stacionární protipožární zařízení;

e) chladicí jednotky chladírenských nákladních vozidel a přívěsů;

f) elektrická spínací zařízení;

g) organické Rankinovy cykly.

Pokud jde o zařízení uvedená v prvním pododstavci písm. a) až e), provádějí kontroly fyzické osoby certifikované v souladu s pravidly stanovenými v článku 10.

Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce se požadavky na kontrolu těsnosti nevztahují do 31. prosince 2016 na zařízení obsahující méně než 3 kg fluorovaných skleníkových plynů nebo hermeticky uzavřená zařízení, která jsou příslušně označena a obsahují méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

3. Kontroly těsnosti podle odstavce 1 se provádějí v následujících intervalech:

a) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO_2 nebo větším, ale menším než 50 tun ekvivalentu CO_2 : nejméně jednou za 12 měsíců, nebo nejméně jednou za 24 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

b) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 50 tun ekvivalentu CO_2 nebo větším, ale menším než 500 tun ekvivalentu CO_2: nejméně jednou za šest měsíců, nebo nejméně jednou za 12 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

c) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO_2 nebo větším: nejméně jednou za tři měsíce, nebo nejméně jednou za šest měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků.

4. Pokud jde o protipožární zařízení uvedená v odst. 2 prvním pododstavci písm. d), má se za to, že povinnosti stanovené odstavcem 1 jsou splněny, pokud jsou dodrženy tyto dvě podmínky:

a) zavedený systém inspekcí splňuje normy ISO 14520 nebo EN 15004 a

b) inspekce protipožárního zařízení se provádějí tak často, jak vyžaduje odstavec 3.

5. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů vymezit požadavky na kontroly těsnosti, jež mají být prováděny podle odstavce 1 tohoto článku, pro každý typ zařízení uvedený v daném odstavci, určit ty části zařízení, u kterých je únik nejpravděpodobnější, a zrušit akty přijaté podle čl. 3 odst. 7 nařízení (ES) č. 842/2006. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 24 tohoto nařízení.

Článek 5

Systémy detekce úniků

1. Provozovatelé zařízení uvedeného v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a obsahujícího fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO_2 nebo větším zajistí, aby toto zařízení bylo vybaveno systémem detekce úniků, které na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

2. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f) a g) a obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO_2 nebo větším, která byla instalována po 1. lednu 2017, zajistí, aby tato zařízení byla vybavena systémem detekce úniků, který na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

3. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a g), na které se vztahuje odstavec 1 nebo 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za dvanáct měsíců, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

4. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f), na které se vztahuje odstavec 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za šest let, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

Vedení záznamů

1. Provozovatelé zařízení, u něhož je třeba provádět kontrolu těsnosti podle čl. 4 odst. 1, zřídí a vedou o každém z těchto zařízení záznamy uvádějící tyto informace:

a) množství a typ instalovaných fluorovaných skleníkových plynů;

b) množství fluorovaných skleníkových plynů doplněných v průběhu instalace, údržby či servisu, nebo v důsledku úniku;

c) zda byla daná množství instalovaných fluorovaných skleníkových plynů recyklována nebo regenerována, včetně názvu a adresy recyklačního nebo regeneračního zařízení a případně čísla certifikátu;

d) množství znovuzískaných fluorovaných skleníkových plynů;

e) identifikační údaje podniku, který provedl instalaci, servis, údržbu a případně opravu nebo vyřazení z provozu daného zařízení, v příslušných případech včetně čísla jeho certifikátu;

f) termíny a výsledky kontrol prováděných podle čl. 4 odst. 1 až 3;

g) pokud bylo zařízení vyřazeno z provozu, opatření podniknutá k znovuzískání a likvidaci fluorovaných skleníkových plynů.

2. Nejsou-li záznamy uvedené v odstavci 1 uchovávány v databázi zřízené příslušnými orgány členských států, použijí se tato pravidla:

a) provozovatelé uvedení v odstavci 1 vedou záznamy zmíněné v uvedeném odstavci nejméně po dobu pěti let;

b) podniky vykonávající pro provozovatele činnosti uvedené v odst. 1 písm. e) uchovávají kopie záznamů uvedených v odstavci 1 nejméně po dobu pěti let.

Záznamy uvedené v odstavci 1 se na vyžádání zpřístupní příslušnému orgánu dotčeného členského státu nebo Komisi. V rozsahu, v jakém tyto záznamy obsahují informace o životním prostředí, se použije případně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES (1) nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 (2).

Článek 26

Zrušení

Nařízení (ES) č. 842/2006 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2015, aniž je dotčeno dodržování požadavků uvedeného nařízení v souladu s harmonogramem v něm stanoveným.

Nařízení (ES) č. 1493/2007, (ES) č. 1494/2007, (ES) č. 1497/2007, (ES) č. 1516/2007, (ES) č. 303/2008, (ES) č. 304/2008, (ES) č. 305/2008, (ES) č. 306/2008, (ES) č. 307/2008 a (ES) č. 308/2008 však zůstávají v platnosti a nadále se používají, pokud a dokud nejsou zrušena prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů Komise přijatých v souladu s tímto nařízením.

Odkazy na nařízení (ES) č. 842/2006 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY…)

KAPITOLA V.1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY OHLAŠOVÁNÍ, ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A POVINNOSTI

Existuje několik hlavních agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE) – formulář **F_OVZ_SPE**

- Poplatky za znečišťování ovzduší (Poplatkové přiznání)– formulář **F_OVZ_POPL**

- Bilance VOC

- Hlášení do IRZ (E-PRTR) – formulář **F_IRZ**

- Ostatní (PO, halony apod.) – formulář **F_OVZ_PO a** formulář **F_OVZ_RL**

- **F_OVZ_KTSP -** Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podl *§ 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.*

- Hlášení o kvalitě paliv

Zásadní změny byly provedeny zákonem č. 25/2008 Sb. V ochraně ovzduší již neplatí přechodná ustanovení a všichni, pokud jim vzniká ohlašovací povinnost, podávají hlášení **prostřednictvím ISPOP.**

Doporučujeme sledovat :

WWW.CHMI.CZ **WWW.MZP.CZ** **WWW.IRZ.CZ** **WWW.CIZP.CZ**

WWW.ISPOP.CZ **WWW.CENIA.CZ**

NESPOLÉHEJTE NA LOŇSKOU ZNALOST POSTUPU!!!

Termín splnění povinností je 31.3.každoročně.

Bilance VOC se již na úřady nezasílají, ale musí být vypracovány a musí být na zdroji k dispozici, termín nejpozději k 31.3.každoročně.

Všechny vyjmenované zdroje:

Jste povinni předat SPE a Poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) v elektronické podobě.

Materiály podáváte ČIŽP, Krajským úřadům nebo Magistrátu hl.m.Prahy, a to **povinně elektronicky prostřednictvím ISPOP.**

Doplnění a opravy zasíláte stejnou cestou do ISPOP!

- Závazné číselníky SPE jsou uvedeny ve Věstníku MŽP č. 6/2019 (listopad) - SDĚLENÍ odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.
- Vlastní vzory pro podání SPE listinnou formou již nikdo nevydává. Pokud Vám je někdo zašle, je třeba postupovat velmi obezřetně.

Kategorie zdroje	Orgán ochrany ovzduší	Dokument či materiál
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší **(vyjma chovů hospodářských zvířat)**	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP 31.3.2021	**Pouze prostřednictvím ISPOP.** **- SPE - Souhrn provozní evidence. Prostřednictvím ISPOP. Formulář F_OVZ_SPE.** **Přílohy:** - Blokové schéma zdroje (doporučujeme, legislativa jej nedefinuje) - Výpočet emise a poplatku – způsob výpočtu - Protokol z autorizovaného měření (část, odkaz, výtah..., nikoliv celý protokol) - Výpis z rejstříku (nový provozovatel či změna) - Další podstatné údaje (rozhodnutí, povolení, apod.) - Další materiály rozhodné pro ochranu ovzduší např. na požádání ČIŽP (výsledky kontinuálních měření apod.)
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší **(vyjma chovů hospodářských zvířat)**	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP 31.3.2021	**Pouze prostřednictvím ISPOP.** **Poplatkové přiznání – jen část zdrojů. Formulář F_OVZ_POPL.**
Nevyjmenované zdroje	Obec	**Už za ovzduší nic nepodávají (pozor na IRZ).**
Vyjmenované zdroje emitující VOC (kódy 9.1. až 9.24, mimo práškové lakovny)	Uložit na zdroji.	**Bilance organických rozpouštědel.**
Provozovatelé všech zdrojů, pokud překračují prahové hodnoty	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP IRZ – Integrovaný registr znečišťování E-PRTR – evropský IRZ 31.3.2021	Prostřednictvím formuláře - F_IRZ
		Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, množství v nich obsažených halonů

Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2021	§ 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 2 k vyhl. č. 257/2012 Sb. **Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_PO.**
Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2021	Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění, znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 3 k vyhl. č. 257/2012 Sb. **Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_RL.** **Hlášení F_OVZ_RL a F_OVZ_PO**
Všichni relevantní	MŽP pomocí formuláře, nikoliv prostřednictvím ISPOP 31.3.2021	**Ohlašování údajů o kvalitě paliv** (K § 16 odst. 8 zákona) § 18 vyhlášky č. 415/2012 Sb., Odst. 1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně. Odst. 2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.
Osoby s certifikátem výrobce kotlů	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP Do 60 dnů od provedení kontroly technického stavu.	**Formulář F_OVZ_KTSP.** Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.
Nesplnění výše uvedených povinností – vedení provozní evidence a vypracování souhrnné provozní evidence ve stanoveném rozsahu, jakož i nepředání souhrnné provozní evidence v termínu je pod hrozbou sankce podle zákona o ochraně ovzduší.		

KAPITOLA V.2. POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ

Pro zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu již povinnost ohlašování poplatku ani SPE neplatí.

§ 15 **Poplatek za znečišťování**

(1) Poplatníkem poplatku za znečišťování je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného **v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

(2) Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a).

(3) Od poplatku za znečišťování se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.

(4) Základem poplatku za znečišťování je množství emisí **ze stacionárního zdroje nebo zdrojů** v tunách.

(5) Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku a sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k tomuto zákonu. **Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2017 a následující poplatková období se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí, uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle dosahované emisní koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období.** Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny[4)] se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru.

Od 1.ledna 2017:

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010,

b) stacionární zdroj, pro nějž jsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí, nebo

c) stacionární zdroj, pro nějž nejsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu[11)]. Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.

(9) Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjmem

Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjmem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem státního rozpočtu, může být použit jen na financování činností zajišťovaných ministerstvem podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30, které jsou vykonávány ministerstvem zřízenou právnickou osobou na základě zřizovací listiny.

(12) V kalendářním roce 2013 stanoví krajský úřad poplatníkovi, u kterého výše poplatku za jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v příloze č. 9 k tomuto zákonu za kalendářní rok 2012 přesáhla částku 200 000 Kč, v platebním výměru podle § 15 odst. 9 kromě poplatku za skončené poplatkové období a záloh na následující kalendářní rok také zálohy na poplatek za rok 2013 a lhůty jejich splatnosti.

(13) Výše poplatku za znečišťování za kalendářní rok 2012 se vypočítá podle § 19 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**2021 a dále**
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	**12 600**	14 700
SO_2	1 350	2 100	2 800	3 500	**4 200**	4 900
NO_x	1 100	1 700	2 200	2 800	**3 300**	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	**8 400**	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací v celém poplatkovém období vyjádřených v procentech horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami nebo v případě, že nejlepší dostupné techniky nejsou specifikovány, v procentech specifického emisního limitu

Tato tabulka platí od roku 2017:

50-60 %	**> 60-70 %**	**> 70-80 %**	**> 80-90 %**	**> 90 %**
0,2	0,4	0,6	0,8	1

KAPITOLA V.3. SPE– ZPRACOVÁNÍ A OHLÁŠENÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost vedení provozní evidence o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz, a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a povinnost každoročního ohlašování údajů SPE prostřednictvím ISPOP je stanovena § 17, odst. (3), písm. c) zákona. V souladu s § 17, odst. (7) zákona jsou prováděcím předpisem, tj. vyhláškou č. 415/2012 Sb. (dále vyhláškou), stanoveny náležitosti SPE (§ 26, odst. (2) vyhlášky a příloha č. 11 k vyhlášce). Povinnost vedení provozní evidence a ohlášení SPE se vztahuje výhradně na zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu, **vyjma chovů hospodářských zvířat**. Zdroje **neuvedené** v příloze č. 2 nevedou provozní evidenci a údaje souhrnné provozní evidence **neohlašují**.

Zjednodušené ohlášení souhrnné provozní evidence

Podle náležitostí uvedených v Obecných pokynech k vyplňování souhrnné provozní evidence v příloze č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. lze pro ohlašování využít rovněž tzv. **Zjednodušené hlášení**. Tato možnost se týká pouze provozoven s jedním nebo oběma zdroji podle následujících bodů 1. a 2., na kterých nejsou žádné další vyjmenované zdroje:

1. Spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1. o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující kapalná nebo plynná paliva a spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1, 1.2. nebo 1.3., na něž se vztahuje ustanovení § 6 odst. 8 zákona, spalující kapalná nebo plynná paliva vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.2. v položkách **18. a 20.** způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu4). Ostatní údaje uvedené v bodech 1.2., 1.4. a 1.5. neohlašují.

2. Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 10.2. vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.3. v položce 13 způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu4). Ostatní údaje uvedené v bodech 1.3., 1.4. a 1.5. neohlašují.

Využití tohoto zjednodušeného formuláře není povinné, ale je v případě výše uvedených provozoven doporučeno.

List 1. zahrnuje mj. administrativní položky, které jsou ve většině případů povinnými, aby bylo možno splnit náležitosti podání podle Správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Obsahuje údaje pro identifikaci provozovatele a provozovny a člení se na tyto části:

- 1.1 Údaje o provozovateli – IČO (název subjektu a jeho sídlo jsou přebírány z Registru osob nebo Registru obyvatel),

- 1.2 Údaje o provozovně – IČP, název a sídlo provozovny (možnost propojení na RÚIAN),

- 1.3 Kontaktní údaje zpracovatele formuláře.

List 2. Údaje souhrnné provozní evidence spalovacích zdrojů a spaloven odpadů

Na listu musí být vyplněny všechny červeně orámované údaje o spalovacích zdrojích nebo spalovnách i množství emisí u relevantních škodlivin. V případě zařízení spalujících plynná paliva o příkonu do 1 MW je možné údaje vyplňovat **souhrnně**, tzn., že se do jednotlivých položek uvede součet výkonů a příkonů, součet množství paliv, vyrobeného tepla a emisí, průměrná účinnost, průměrný počet provozních hodin a využití výkonu zdroje.

List 3. Údaje souhrnné provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

Na listu musí být vyplněny údaje položek 1 až 4 a dále relevantní údaje, např. spotřeba paliva, VOC nebo množství výrobku. Pravidla pro vyplnění množství emisí platí stejně, jako na listu 2 (zpravidla jde o emise zjišťované měřením, popř. výpočtem - např. fugitivní emise VOC z lakoven). Rovněž se doporučuje využít vložení zatržítka v položce „Souhrnné vyplnění údajů“, kterým je možné naznačit vyplnění údajů za více zdrojů v souladu s možností uvedenou ve Věstníku MŽP u číselníku k položce Název stacionárního zdroje. Nevyužití zatržítka naopak naznačuje, že údaje za každý provozovaný zdroj jsou vyplněny zvlášť, tj. např. pro několik lakovacích boxů zdroje „APL. NH - Aplikace nátěrových hmot“ je použito několik samostatných listů 3, označených např. pořadovými čísly 101 až 105.

List 4. Údaje o komínech a výduších

Vyplní se údaje pro všechny zdroje, které vykázaly **nenulovou emisi**. Vyplní se i pro zdroje, u nichž dochází výhradně k fugitivním emisím. U těchto zdrojů se v sekci parametrů výduchu zpravidla vyplňuje kromě souřadnice pouze přibližná průměrná výška a odhadovaná teplota (např. u skladování pohonných hmot nebo u zdrojů bez použití paliva lze vyplnit teplotu 10 nebo 20 °C a výšku výduchu odpovídající průměrné výšce, v níž dochází k vypouštění emisí – u skladů PH např. 1 m, u truhlárny výšku oken nebo vyústění klimatizace, apod.).

Pro vyplnění množství emisí je stanovena podmínka, která vyžaduje vložení údajů pouze v případě, že je zdroj zaústěn do několika výduchů, skutečných nebo fiktivních (viz poznámka k vyplnění listu 4 k

položce „Emise znečišťujících látek“): *„V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.“*

List 5. Údaje o měření emisí

Vyplnění je povinné pro všechny zdroje, u nichž bylo v předešlém období (zpravidla předchozí kalendářní rok, ale i delší období) provedeno jednorázové nebo i kontinuální měření. U každého zdroje musí být vyplněno poslední platné měření. Znamená to tedy, že např. u zdrojů s delším intervalem měření se může jednat o měření provedené v letech 2013 až 2015. Pokud je prováděno u zdroje několik měření v průběhu roku, postačí uvedení posledního z nich. U kontinuálního měření se neuvádí datum měření a v položkách koncentrace, hmotnostního toku, apod. se uvede podíl součtu vypočtených denních průměrných hodnot a počtu dní, ve kterých byly získány.

KAPITOLA V.4. BILANCE ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL

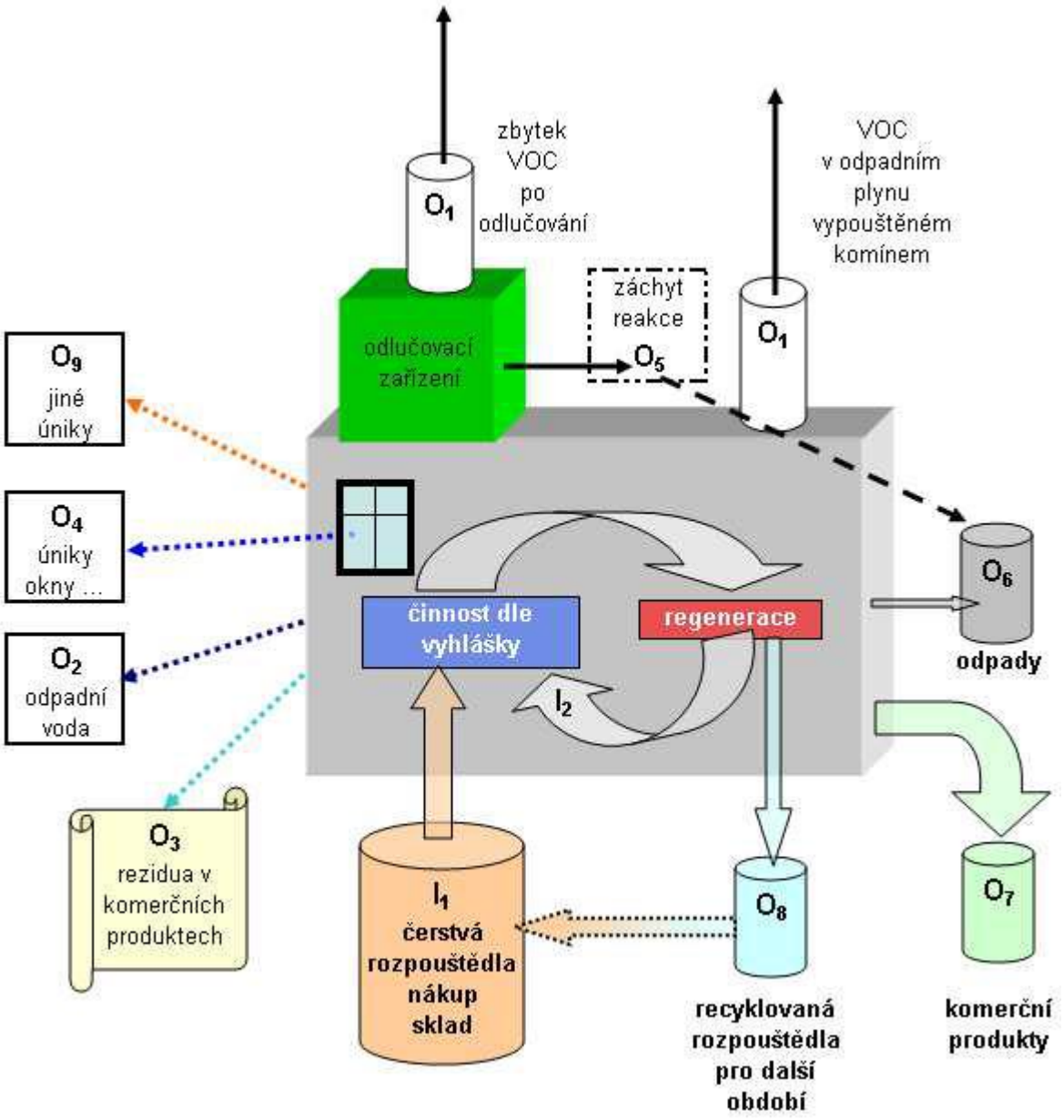

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

1. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočet na VOC. Přepočet se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známé, provede se přepočet na základě vztahu: VOC = TOC / 0,8.

vstupy (I)

I1 celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance

I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklovaně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)

výstupy (O)

O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem

O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; ~~v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O5 brát~~ **při výpočtu veličiny O5 se bere** v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích

O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.

O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin ~~O6, O7 a O8~~ **O6, O7 nebo O8**

O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek

O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, ~~a která~~ **avšak** nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 **ani nebyla započtena do veličiny O7**

O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

C = I1 - O8 (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 nebo F = O2 + O3 + O4 + O9

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

E = F + O1 (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m2, kg/m3, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde I = I1 + I2 (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskařských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

N = celková roční spotřeba materiálu x obsah netěkavých látek v materiálu

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE

KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ

Spalování odpadů

Ve většině kotelen docházelo v minulosti ke spalování všech druhů odpadů a emitovány byly velmi závažné škodliviny. Nová legislativa tuto oblast pokryla závaznými pravidly a spoluspalování odpadů je možné pouze na základě povolení kompetentních orgánů.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší

S ohledem na skutečnost, že jsou na trhu České republiky nabízeny kotle, jejichž provoz je spojen se spalováním levných upotřebených minerálních olejů (dále jen odpadní oleje), uvádí odbor ochrany ovzduší následující informaci z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší.

Spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování je z hlediska ochrany ovzduší nežádoucí a jejich odstraňování (včetně spalování) je možné pouze v takových zdrojích, které splňují požadavky zákona o ochraně ovzduší (jakož i dalších předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, například zákona o odpadech). Takovéto zdroje musí mít povolení příslušného krajského úřadu a musí na ně být aplikovány legislativní a technické požadavky na spalování nebo spoluspalování odpadů

(tedy mimo jiné včetně povinnosti dodržovat příslušné emisní limity a prokazovat je pravidelným měřením).

Již předchozí zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, umožňoval spalování odpadních olejů pouze ve zvláštním režimu (§ 18), citace: „odpad včetně odpadních olejů může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší“. Nejpozději do 1. června 2004 byli provozovatelé povinni ukončit spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích (tedy zdrojích o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW). Od 1. června roku 2004 je spalování odpadních olejů zakázáno. Odpad, včetně spalování odpadních olejů, lze od tohoto data spalovat pouze ve zdrojích, která splňují požadavky environmentální legislativy.

Nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, možnost spalování odpadních olejů jinde než ve zdrojích schválených a povolených krajskými úřady k tepelnému zpracování odpadu (spalování nebo spoluspalování odpadu) nepřipouští. Ustanovení § 16 odst. 6 cit. zákona jasně říká, že "odpad (s výjimkou některých odpadů na bázi biomasy) může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d) tohoto zákona."

Spalování odpadů (včetně odpadních olejů) ve zdrojích k tomu nepovolených je postihováno jako porušení povinností a zákazů vyplývajících z právních předpisů na ochranu životního prostředí. Například podle § 25 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší může být za tento správní delikt osobě právnické nebo podnikající osobě fyzické uložena pokuta do výše 10 000 000 Kč.

Poznámky:

Autor příspěvku upozorňuje, že tento text ani jeho části **nelze v žádném případě považovat za výklad zákonů** na ochranu ovzduší, ale jde pouze o presentaci osobních zkušeností a praxe autora a určitý komentář a návod k dalšímu postupu. K výkladu jsou v ČR kompetentní pouze soudy všech stupňů. Tento materiál není oficiálním materiálem ČIŽP ani jiného orgánu. Autor tohoto příspěvku využil zkušenosti svých kolegů (i kolegyň) v oblasti ochrany ovzduší. Protože už pouhý jejich výčet by způsobil překročení rozsahu příspěvku, neuvádí jejich jména a pouze jim děkuje.

Vzhledem ke krátké době platnosti nových předpisů nejsou některé povinnosti plně vyjasněny či jsou v předpisech dokonce určité chyby. Je tedy třeba velké trpělivosti při studiu a aplikaci nových předpisů do praxe. V případě jakýchkoliv nejasností či pochybností je nutná rychlá konzultace na kompetentním orgánu. Předejdete tím závažným komplikacím.

Autor se omlouvá za případné chyby, překlepy a nedostatky tohoto materiálu. Jsou způsobeny náročností předpisů a jejich okamžitým nabytím právní moci a také chvatem, s jakým tento syllabus musí reagovat na novely. Tento předpis odráží znalosti autora k 31.1.2021. Velmi přivítám podněty a návrhy ke zlepšení a diskusi s jinými odborníky na téma ochrana ovzduší.